

PROBAT

Procedurii permanente al
Deputaților

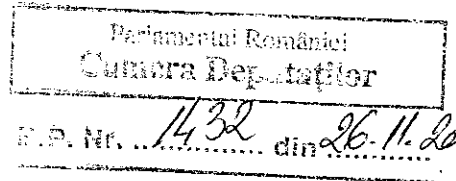
de 27.11.2013

Nr. 1432

Parlamentul României

Camera Deputaților

P.P. Nr. 1432 din 26.11.2013

Cabinet secretar general

București, 27.11.2013

N O T Ă

**privind documentele emise de Comisia pentru afaceri europene în
urma examinării unor propuneri legislative și documente de
consultare ale Uniunii Europene**

Referitor la adresa Comisiei pentru afaceri europene nr. 4c-19/908 din 21.11.2013, prin care se transmit actele și documentele rezultate din examinarea unor propuneri legislative europene și a unor documente de consultare,

Menționez că:

- Pentru documentul COM (2013) 627, care a fost examinat pe fond, se adoptă opinie;
- Pentru documentele COM(2013) 547, COM (2013) 550, COM (2013) 680 și COM(2013)621 s-a constatat respectarea principiului subsidiarității

Propunem:

1. Transmiterea, în temeiul art. 40 din HCD nr.11/2011, către Guvernul României, Comisia Europeană, Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene a opinie referitoare la:

- COM (2013)627 - Propunere de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor măsuri privind piața unică europeană a comunicațiilor electronice și de realizare a unui continent conectat și de modificare a Directivelor 2002/20/CE, 2002/21/CE și 2002/22/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 1211/2009 și (UE) nr. 531/2012;

SECRETAR GENERAL
Cristian-Adrian Panciu

**Parlamentul României
Camera Deputaților
Comisia pentru afaceri europene**

București, 21.11.2013
Nr. 4c-19/ 908

Către,
Biroul Permanent al Camerei Deputaților

Urmare Hotărârilor Biroului Permanent al Camerei Deputaților din 17.09.2013, 30.09.2013 și 07.10.2013 privind lista proiectelor de acte ale Uniunii Europene care se supun cu prioritate examinării parlamentare, în aplicarea art.25 și art.39 din *Hotărârea nr. 11/2011 a Camerei Deputaților, privind procedura de lucru și mecanismul decizional pentru exercitarea examinării parlamentare a proiectelor de acte legislative ale Uniunii Europene, în temeiul prevederilor Tratatului de la Lisabona privind rolul parlamentelor naționale*, vă transmitem alăturat, următoarele documente emise de către comisia noastră și anexele prevăzute de Hotărâre:

1. Propunere de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor măsuri privind piața unică europeană a comunicațiilor electronice și de relizare a unui continent conectat și de modificare a Directivelor 2002/20/CE, 2002/21/CE și 2002/22/CE și a Regulamentelor (CE) 1211/2009 și (UE) 531/2012, COM(2013) 627; *examinare pe fond*

- Proiect final de opinie al Comisiei pentru afaceri europene;
- Proiect de opinie al Comisiei pentru industrii și servicii;
- Proiect de opinie al Comisiei pentru tehnologia informației și telecomunicațiilor

2. Propunere de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 2002/65/CE, 2013/36/UE și 2009/110/CE și de abrogare a Directivei 2007/64/CE - COM(2013) 547; *examinare subsidiaritate*

- Notă de informare a Comisiei pentru afaceri europene

**Parlamentul României
Camera Deputaților**

Comisia pentru afaceri europene

București 20/11/ 2013
Nr. 4c-19/894

**PROIECT FINAL DE OPINIE
privind examinarea în fond a
a propunerii de
REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
de stabilire a unor măsuri privind piața unică europeană a
comunicațiilor electronice și
de realizare a unui continent conectat și de modificare a
Directivelor 2002/20/CE,
2002/21/CE și 2002/22/CE și a Regulamentelor (CE) nr.
1211/2009 și (UE) nr. 531/2012
COM(2013) 627**

În temeiul Tratatului de la Lisabona, în special art. 5 și 12 TUE și
protocolul nr. 1 și nr. 2 anexate Tratatului,

În temeiul Constituției României, republicată, în special art. 148,

În temeiul Hotărârii Camerei Deputaților nr. 11/2011 privind procedura de
lucru și mecanismul decizional pentru exercitarea controlului parlamentar
asupra proiectelor de acte legislative ale Uniunii Europene,

În temeiul prevederilor Tratatului de la Lisabona privind rolul
parlamentelor naționale,

În temeiul sesizării prin memorandumul nr. 16/E din 27.05.2013,

- A. Luând în considerare opinia transmisă de Comisia pentru
tehnologia informației și comunicațiilor, adoptată în ședința sa din
22.10.2013,
- B. Luând în considerare opinia transmisă de Comisia pentru de
industrii și servicii, adoptată în ședința sa din 16.10.2013,
- C. Având în vedere Nota de informare transmisă de Direcția Uniunea
Europeană a Camerei Deputaților,

Comisia pentru afaceri europene:

I. Salută intenția Comisiei de a asigura un cadru normativ unitar și eficient pentru întreprinderile ce furnizează rețele și servicii de comunicații electronice astfel încât atât acestea cât și cetățenii să beneficieze de avantajele pieței unice europene; se raliază opiniei favorabile exprimate de Comisia pentru industrii și servicii a Camerei Deputaților.

II. Se raliază opiniei exprimate de Comisia pentru tehnologia informației și comunicațiilor a Camerei Deputaților, ce susține obiectivele proiectului de Regulament dar are rezerve cu privire la necesitatea și eficiența unor prevederi ale sale. Comisia pentru afaceri europene consideră că o parte din rezerve pot fi clarificate în procesul curent de negociere, fiind de natură preponderent administrativ/tehnică și reiterează susținerea sa pentru acele rezerve exprimate față de elementele strategice ale proiectului de Regulament, expuse în continuare.

- Dreptul stabilit pentru anumiți furnizori europeni de comunicații electronice de a beneficia de derogări de la plata tarifului de monitorizare ar trebui să fie legat și de piețele locale de la nivelul statelor membre. În România, aplicarea procedurii de derogare ar conduce la plata tarifelor de către cvasimajoritatea furnizorilor naționali în timp ce unii furnizori europeni mari ar putea fi scutiți, tratament evident discriminatoriu. În plus ar trebui ca la stabilirea acelor contribuții să fie avută în vedere și cifra de afaceri provenind din furnizarea de rețele de comunicații electronice pe teritoriul statului gazdă acolo unde este cazul.
- Proiectul de Regulament preia și/sau reformulează o parte a dispozițiilor din cadrul Directivei privind autorizarea ori din cadrul Directivei-cadru ori chiar din RSPP, motiv pentru care acele prevederi fie ar trebui reanalizate, fie eliminate pentru a nu genera situații de conflict de norme.
- Deținerile de spectru radio dintr-un stat membru sunt, în parte, rezultatul unor alocări istorice. Drept urmare, se poate ajunge la situația în care o analiză realizată într-un stat membru să nu fie obiectivă fără luarea în considerare a motivelor pentru care un operator a ajuns să dețină alte drepturi de utilizare în alt stat membru. Ar fi astfel recomandabil ca rezolvarea acestei disfuncționalități să se realizeze prin perfecționarea și completarea reglementării propuse.
- Regulamentul îngreunează activitățile de administrare și gestionare a frecvențelor radio, atât timp cât forțele pieței pot conduce la un anumit portofoliu de drepturi de utilizare, operatorii având la îndemână posibilități economice de adjudecare a drepturilor - participarea la proceduri de selecție, cesiunea drepturilor de utilizare, fuziuni și achiziții și alte asemenea. Ar fi astfel recomandabil ca și aceste alternative de formare a portofoliului de drepturi de utilizare să fie luate în considerare de către Regulament.
- Textul art. 13 paragraful 1 din proiectul de Regulament stabilește consultarea simultană a Comisiei Europene și a autorităților de

reglementare din statele membre ale Uniunii Europene în cazul acordării drepturilor de utilizare a frecvențelor radio, consultare ce poate fi constructivă exclusiv prin beneficiul experiențelor ce se împărtășesc, dar în același timp poate fi un motiv de încetinire a procedurilor de autorizare sau acordare a unor drepturi de utilizare a frecvențelor radio. Ar fi recomandabilă eliminarea obligativității acestei consultări.

- Art. 16 din proiectul de Regulament mandatează în fapt Comisia Europeană să adopte acte de implementare, nu este menit doar să aducă statele membre la un numitor comun în problemele de coordonare în zonele de graniță, cu atât mai mult cu cât coordonarea se realizează deja în raport de norme adoptate la nivelul UIT. Mandatarea Comisiei Europene de a adopta acte de implementare modifică substanțial atribuțiile naționale legate de administrarea spectrului radio. Odată cu intrarea în vigoare a proiectului de Regulament UE activitatea autorităților naționale de administrare a spectrului va consta doar în aplicarea direcțiilor de acțiune stabilite la nivelul Comisiei Europene. Însă, spectrul radio este o resursă limitată, proprietate publică a statului român, Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene prevăzând expres faptul că nu afectează regimul proprietății în statele membre, înțelegând prin aceasta inclusiv modul în care statele membre înțeleg să-și exercite atribuțiile asupra proprietății publice: posesia, folosința, adică administrarea, și dispoziția. Prin urmare, aceste prevederi nu respectă pe deplin principiul proporționalității, fiind necesară restrângerea sau circumscrierea mandatului Comisiei Europene la ceea ce este strict necesar pentru armonizare.
- Propunerile din proiectul de Regulament vin în contradicție cu abordarea promovată prin prevederile cadrului de reglementare adoptat la nivelul Uniunii Europene fără a fi clar explicată și demonstrată legătura cauzală dintre măsurile propuse și scopurile enunțate ale proiectului de Regulament UE. Astfel, textul Directivei privind accesul, prevede că autoritățile de reglementare din statele membre ale Uniunii Europene stabilesc, raportat la severitatea problemelor concurențiale identificate și în funcție de circumstanțele naționale, obligațiile specifice adecvate a fi impuse în sarcina furnizorilor cu putere semnificativă pe o anumită piață de gros. Însă, prin aplicarea prevederilor prevăzute în proiectul Regulamentului, obligația de a asigura SEAV la rețele de generație viitoare va deveni, *de facto*, o obligație specifică standard, independentă de circumstanțele naționale, adică inclusiv dacă în anumite state membre ale Uniunii Europene, precum ar fi chiar cazul României, s-ar putea ca aceasta să nu fie necesară. Condițiile pentru ca această obligație să devină standard sunt asigurate prin faptul că autoritățile de reglementare vor trebui să argumenteze lipsa necesității impunerii acesteia, iar nu oportunitatea adoptării sale. În mod just prevederile Directivei privind accesul consfințesc principiul că pentru impunerea oricărei obligații specifice este imperativă argumentarea necesității și proporționalității acesteia, numai astfel asigurându-se un grad ridicat de certitudine juridică pentru furnizorii activi pe piață și un motiv pentru ca aceștia să

continue investițiile. Prevederile art. 18 din proiectul de Regulament derogă de la acest principiu esențial, situație ce se cere rezolvată.

- Proiectului de Regulament vizează în fapt determinarea în detaliu la nivel european a caracteristicilor tehnice ale unui produs de acces pe piața de gros, în condițiile în care există o probabilitate ridicată de a le stabili în mod eronat sau ca acestea să devină rapid depășite de evoluțiile tehnologice firești ale pieței. Acest lucru ar urma să se petreacă fără a implica autoritățile de reglementare din statele membre ale Uniunii Europene, fie direct, fie prin intermediul OAREC, consultare ce ar fi oferit posibilitatea ajungerii la soluții practice și eficiente, din perspectiva experienței pe care o dețin aceste entități în ceea ce privește reglementarea sectorului comunicațiilor electronice. Ar fi necesară astfel reconsiderarea acelor prevederi care conduc la determinări excesiv de detaliate.
- Dacă până acum s-a apreciat că varianta optimă pentru atingerea obiectivului de concurență efectivă este încurajarea concurenței pe bază de infrastructuri, prin acest proiect de Regulament practic Comisia Europeană diminuează suportul pentru ideea concurenței pe bază de infrastructuri. Cazul României reprezintă însă un exemplu tipic al beneficiilor aduse de concurența pe bază de infrastructuri: tarifele aplicabile utilizatorilor finali din România pentru furnizarea serviciilor de comunicații electronice în bandă largă sunt sub media europeană, iar ponderea rețelelor de fibră optică este peste media europeană, ceea ce conduce și la servicii oferite de o calitate, de asemenea, peste media europeană. Reducerea sprijinului Comisiei Europene pentru concurența bazată pe infrastructuri este îngrijorătoare deoarece creează premisele diminuării concurenței pe o serie de piețe din sectorul comunicațiilor electronice, ceea ce inerent va conduce la creșterea tarifelor aplicabile utilizatorilor finali, scăderea calității serviciilor furnizate, absența serviciilor inovative, fără a avea niciun moment garanția creșterii investițiilor.
- Regulamentul propus reprezintă o intervenție pe o piață din sectorul comunicațiilor electronice, respectiv piața corespunzătoare furnizării serviciilor de transfer a traficului de internet, care, cel puțin la nivelul anului 2010, a fost apreciată chiar de către Comisia Europeană ca nefiind susceptibilă de reglementare *ex ante*, adică o piață care nu prezintă elemente ce ar permite manifestarea unor comportamente anticoncurențiale. La momentul respectiv Comisia Europeană a considerat că utilizatorii finali beneficiază de servicii competitive de acces la internet fără a fi nevoie de reglementări suplimentare, iar prețurile aplicabile acestora sunt în scădere. Mai mult decât atât, Comisia Europeană susținea faptul că reglementarea pieței corespunzătoare serviciilor de transfer a traficului de internet ar putea afecta în mod negativ operatorii alternativi și descuraja investițiile în rețelele de comunicații electronice. La rândul său OAREC a susținut că, cel puțin la momentul actual, nu sunt necesare intervenții de reglementare asupra pieței corespunzătoare serviciilor de transfer a traficului de

internet. Ar fi prin urmare necesară o explicație a Comisiei Europene cu privire la această situație și eventual reconsiderarea acelor prevederi ale proiectului de Regulament ce nu ar mai fi susținute în urma acestei analize suplimentare.

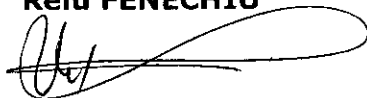
- În prezent, conform Directivei-cadru, în ceea ce privește litigiile cross-border între furnizori, autoritățile naționale își coordonează eforturile și au dreptul de a solicita o opinie OAREC. Procedura propusă în proiectul de Regulament afectează competența de soluționare a litigiilor a autorităților naționale de reglementare din statele-gazdă, care sunt obligate să țină cont în cel mai înalt grad de opinia autorității de reglementare din statul de origine, atunci când aceasta a fost solicitată de către „furnizorul european”. Comisia Europeană nu furnizează argumente solide care să susțină necesitatea introducerii unui regim diferit în cazul litigiilor în care sunt implicați acești furnizori, altele decât cele privind calitatea de „furnizor european” a uneia dintre părți. Mai mult, introducerea conceptului de „furnizor european” implică intrinsec un tratament discriminatoriu față de furnizorii naționali, ceea ce ar putea conduce la distorsionarea condițiilor concurențiale ale pieței naționale fără o motivație obiectivă. Prin urmare sunt necesare precizări suplimentare față de acest aspect.
- Proiectul de Regulament ar trebui să prevadă în sarcina furnizorilor de servicii de comunicații electronice destinate publicului obligația de a pune la dispoziția publicului oferte de acces nerestricționat la internet, astfel încât să se evite apariția pe piață a unor oferte de acces restricționat la internet, fapt ce ar contraveni spiritului acestui proiect de act normativ. Ofertele de acces nerestricționat la internet sunt elemente-cheie ale libertății de expresie și ale dezvoltării unor aplicații inovatoare.

*
* *

Pentru aceste motive, în ședința din 20/11/2013, Comisia pentru afaceri europene a Camerei Deputaților a decis susținerea proiectului de regulament cu observațiile și recomandările precizate mai sus și propune informarea instituțiilor Uniunii Europene și Guvernului României. Propune în același timp transmiterea observațiilor / recomandărilor sale, Comisiei Europene, în cadrul dialogului informal propus de Comisia Europeană în Comunicarea „Furnizând Rezultate pentru Europa”, COM (2006) 211.

Președinte,

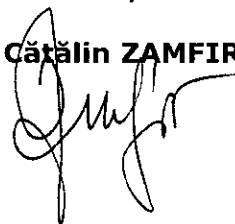
Relu FENECHIU

Redactat: FA

Secretar,

Daniel Cătălin ZAMFIR

COMISIA PENTRU AFACERI EUROPENE		
INTRARE/IESIRE	841	
Zila 12	Luna 11	Anul 2013

COMISIA PTR. TEHNOLOGIA INFORMATIEI ȘI COMUNICAȚIILOR	
INTRARE	Nr. 4C-16/201
IESIRE	
2013	Luna 11 Anul 2013

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
Comisia pentru tehnologia informației și comunicațiilor

Către,

Comisia pentru afaceri europene

PROIECT DE OPINIE

privind propunerii de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor măsuri privind piața unică europeană a comunicațiilor electronice și de realizare a unui continent conectat și de modificare a Directivelor 2002/20/CE, 2002/21/CE și 2002/22/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 1211/2009 și (UE) nr. 531/2012

COM (2013) 627

În conformitate cu Hotărârea Camerei Deputaților nr.11/19.04.2011 privind procedura de lucru și mecanismul decizional pentru exercitarea controlului asupra proiectelor de acte legislative ale Uniunii Europene, în temeiul Tratatului de la Lisabona privind rolul parlamentelor naționale, Comisia pentru tehnologia informației și comunicațiilor a fost sesizată în data de 19.09.2013 pentru examinare în fond cu propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor măsuri privind piața unică europeană a comunicațiilor electronice și de realizare a unui continent conectat și de modificare a Directivelor 2002/20/CE, 2002/21/CE și 2002/22/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 1211/2009 și (UE) nr. 531/2012 - COM (2013) 627.

Obiectivul general al propunerii este realizarea unei piețe unice pentru comunicațiile electronice în care:

- cetățenii și întreprinderile să poată avea acces la serviciile de comunicații electronice oriunde sunt furnizate în Uniune, fără restricții transfrontaliere sau costuri suplimentare nejustificate;
- întreprinderile care furnizează rețele și servicii de comunicații electronice să poată funcționa și să le poată furniza indiferent de locul în care sunt stabilite în UE și de locul în care clienții lor se află în UE.

Principalele elemente prevăzute în propunerea de regulament:

➤ *Simplificarea normelor UE pentru operatorii de telecomunicații*

O autorizație unică de funcționare în toate cele 28 de state membre (în loc de 28 de autorizații) și continuarea procesului de armonizare a modului în care operatorii pot închiria accesul la rețelele deținute de alte companii, în vederea furnizării unor servicii concurențiale.

➤ *Eliminarea de pe piața a tarifelor majorate pentru roaming*

Taxele pentru apelurile primite în roaming ar urma să se desființeze de la 1 iulie 2014. Companiile de telecomunicații ar urma să aleagă între a oferi pachete care vor fi valabile oriunde în Uniunea Europeană sau a permite clienților să se „decupleze”, adică să opteze pentru un furnizor de roaming care oferă tarife mai mici (fără a trebui să cumpere o nouă cartelă SIM).

➤ *Desființarea tarifelor majorate pentru apelurile internaționale efectuate în interiorul Europei*

Companiile nu vor mai putea percepe pentru un apel efectuat într-o rețea fixă din interiorul UE un tarif mai mare decât pentru un apel național interurban. Tariful pentru apelurile efectuate într-o rețea mobilă din interiorul UE nu va putea depăși 0,19 EUR pe minut (plus TVA).

➤ *Protejarea legală a internetului deschis (neutralitatea internetului)*

Ar urma să se interzică practicile de blocare sau de încetinire a conținutului de internet utilizatorii urmând să aibă acces la internet deplin și deschis, indiferent de prețul sau de viteza stipulate în abonamentul lor de internet. Companiile ar putea, în continuare, să furnizeze „servicii specializate” de calitate garantată cum ar fi televiziunea prin internet, sau anumite aplicații, precum imagistica medicală de înaltă rezoluție, săli de operație virtuale, aplicații cloud care necesită prelucrarea unor cantități mari de date și care sunt vitale pentru activitatea firmelor, în măsura în care acest lucru nu afectează vitezele de internet promise altor clienți. În același timp, consumatorii ar avea dreptul de a verifica dacă beneficiază de vitezele de internet pentru care plătesc și să rezilieze contractul dacă angajamentele prevăzute în acesta nu sunt respectate.

➤ *Armonizarea normelor în domeniul protecției consumatorilor*

În urma armonizării depline a normelor în domeniul protecției consumatorilor, nu va mai fi nevoie de personalizarea serviciilor în fiecare țară, iar consumatorii vor beneficia de protecție sporită. Sunt prevăzute noi drepturi pentru consumatori, cum ar fi dreptul la contracte care să fie redactate într-un limbaj simplu și clar, drepturi sporite în ceea ce privește trecerea la alt furnizor sau la un alt tip de contract. De asemenea, clienții ar urma să aibă dreptul de a rezilia contractul dacă nu se asigură vitezele de internet promise și dreptul de a beneficia de redirectionarea email-urilor la o nouă adresă după trecerea la un alt furnizor de internet.

➤ *Alocarea coordonată a spectrului de frecvențe radio*

Se va asigura astfel că europenii beneficiază de un acces sporit la serviciile mobile 4G și de mai multe conexiuni Wi-Fi. Operatorii de telefonie mobilă vor fi în măsură astfel să elaboreze planuri de investiții mai eficiente și transfrontaliere, grație unei mai bune coordonări a momentului ales pentru alocarea spectrului de frecvențe radio, a duratei acestei alocări și a condițiilor în care aceasta are loc. Statele membre ar urma în continuare să răspundă de acest domeniu și să obțină venituri din taxele percepute de la operatorii de telefonie mobilă, însă cadrul de funcționare ar fi unul caracterizat de o mai mare uniformitate. Acest cadru ar determina, de asemenea, extinderea pieței echipamentelor avansate de telecomunicații.

Autoritatea Națională de Administrare și Reglementare în Comunicații (ANCOM) în urma solicitării comisiei noastre nr.4c-16/153 din 24.09.2013 a transmis punctul său de vedere cu privire la propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor măsuri privind piața unică europeană a comunicațiilor electronice și de realizare a unui continent conectat și de modificare a Directivelor 2002/20/CE, 2002/21/CE și 2002/22/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 1211/2009 și (UE) nr. 531/2012.

În punctul său de vedere ANCOM subliniază următoarele:

- 1. Referitor la reglementarea autorizării generale europene unice – art. 2 alin. (4)-(6), art. 3 – 7.**

Autoritatea contestă oportunitatea și funcționalitatea procedurii de autorizare generală europeană unică, respectiv modalitatea de calcul și cuantumul derogărilor de la sarcinile administrative ale furnizorilor europeni în statele membre gazdă.

- Astfel, susținerile CE potrivit cărora prin intermediul autorizării generale europene unice se vor elimina bariere administrative ce îngreșesc furnizarea transfrontalieră a serviciilor de comunicații electronice, bariere care, de altfel, nu sunt explicit menționate și nu sunt practic fundamentate deoarece solicitantul european va trebui, chiar și în contextul măsurilor propuse prin proiectul de regulament, să transmită notificarea (nefiind exceptat de la această procedură) și să se conformeze regimului de autorizare generală și legislației conexe din statele membre gazdă. În esență, strict în ceea ce privește procedura de notificare, proiectul de regulament modifică doar locul de transmitere a notificării, respectiv statul membru de origine, situație care va genera de fapt o creștere nejustificată a fluxului birocratic între autoritățile naționale de reglementare din statele membre, respectiv dintre acestea și OAREC.
- Noțiunile, *furnizor european de comunicații electronice și determinarea cu exactitate a locului stabilirii acestuia*, în accepțiunea proiectului de regulament sunt neclare și pot genera numeroase confuzii și disfuncționalități în practică. Astfel, aceste noțiuni, așa cum sunt definite de proiectul de Regulament, nu oferă indicii concrete de apreciere a locului stabilirii unui furnizor european de comunicații electronice, ceea ce va genera o practică neunitară la nivelul statelor membre. Chiar dacă formal proiectul de Regulament propune un mecanism de implicare a Comisiei Europene în cazul în care există divergențe între autoritățile de reglementare cu privire la locul stabilirii unui anumit furnizor european, în lipsa unor elemente concrete și clare de apreciere a acestei noțiuni, chiar și forul comunitar se va găsi în imposibilitatea practică de a defini înțelesul acestei sintagme.
- Deși inițiatorii proiectului susțin că autorizarea unică va veni în sprijinul furnizorilor europeni de comunicații electronice, acest proiect nu înlătură nici barierele de ordin lingvistic și nici nu simplifică procesul de notificare sub acest aspect deoarece notificarea va trebui în continuare tradusă în toate limbile statelor membre unde se intenționează furnizarea de servicii sau rețele de comunicații electronice. Strict din această perspectivă, statul membru de origine joacă până la urmă doar un rol pasiv în cadrul procedurii notificării în vederea furnizării de servicii de comunicații electronice pe teritoriul altui stat membru, de punct unic de contact sau intermediar. Mai mult, cele mai multe dintre autoritățile naționale de reglementare din statele membre, printre care și ANCOM, au investit în paginile web oficiale, punând la dispoziția solicitanților traduceri ale legislației relevante, inclusiv formulare electronice, precum și liste actualizate ale punctelor de contact ale corespondenților europeni și internaționali, astfel că nici o asemenea barieră nu poate fi justificată de către CE.

- Propunerea CE nu susține nici accelerarea implementării rețelelor (terestre) de comunicații electronice, deoarece pentru instalarea acestora este necesară îndeplinirea unor proceduri prealabile, stabilite prin legislațiile conexe de la nivelul fiecărui stat membru, precum obținerea dreptului de acces, a autorizațiilor de construcție sau îndeplinirea altor formalități legale în cadrul altor autorități publice locale sau centrale din statele membre gazdă.
- La fel de ineficientă și chiar contraproductivă este propunerea CE ca notificarea să conțină „o scurtă descriere a rețelelor și serviciilor” ce vor fi furnizate, în condițiile în care tendința actuală pe plan mondial este standardizarea, deci utilizarea de modalități descriptive tip clasificare și selecție, care facilitează implementarea bazelor de date și a motoarelor de căutare, respectiv generarea de statistici sau rapoarte. O astfel de propunere, în opinia ANCOM, este atât în defavoarea furnizorilor europeni, care se vor confrunta cu asemenea bariere birocratice, cât și în detrimentul activității desfășurate de autoritățile de reglementare, existând posibilitatea apariției unor confuzii în diverse state membre cu privire la înțelesul unor servicii și, implicit, la aplicabilitatea regimului de autorizare generală pentru un anumit furnizor european de comunicații electronice.
- Termenele foarte largi, de până la 1 lună, prevăzute pentru comunicarea modificărilor survenite în ceea ce privește datele furnizate în cadrul procesului de notificare, pun sub semnul întrebării eficiența, consecvența și coerența măsurilor propuse de CE prin proiectul de regulament, document care, la nivel de obiective urmărite, susține exact opusul, respectiv accelerarea consolidării pieței unice europene a comunicațiilor electronice.
- În ceea ce privește derogările propuse a fi acordate anumitor furnizori europeni de comunicații electronice de la obligația plății tarifului de monitorizare și a contribuției pentru compensarea costului net, ANCOM precizează faptul că nu au fost oferite niciun fel de argumente pentru modul în care au fost stabilite pragurile ce stau la baza acestor exceptări (0,5% din cifra de afaceri în sectorul comunicațiilor electronice din statul membru gazdă pentru plata tarifului de monitorizare, respectiv 3% din această cifra de afaceri pentru plata contribuției la fondul de serviciu universal). În plus, sub rezerva neclarităților ce țin de definirea furnizorilor europeni de comunicații electronice și a locului stabilirii acestora, ANCOM apreciază că, având în vedere valorile înregistrate pentru piața națională din România, impunerea unor asemenea exceptări va face ca numai un număr mic de furnizori europeni să plătească contribuțiile menționate anterior, în timp ce furnizorii naționali vor fi nevoiți să le plătească indiferent dacă îndeplinesc sau nu pragurile precizate mai sus. Un asemenea tratament discriminatoriu, în opinia ANCOM, nu poate fi acceptat. Totodată, apreciem că la calculul acestor contribuții ar trebui avută în vedere și cifra de afaceri provenind din furnizarea de rețele de comunicații electronice pe teritoriul statului gazdă, acolo unde este cazul.
- În ceea ce privește propunerea din proiectul de Regulament care vizează suspendarea sau retragerea dreptului de a furniza pe teritoriul unui stat membru gazdă, sancțiuni ce pot fi dispuse numai de către statul membru de origine, la solicitarea statului membru gazdă, această operațiune presupune un proces de o durată, de cel puțin 4 luni, la finalul căruia autoritatea de reglementare din statul de origine poate respinge respectiva cerere de suspendare/retragere a dreptului de furnizare a serviciilor de comunicații electronice pe teritoriul statului afectat de comportamentul furnizorului european. O astfel de măsură, nu numai că poate genera o multitudine de probleme operaționale, dar este de natură a

genera serioase perturbări ale piețelor naționale de comunicații electronice și disfuncționalități ale mediului concurențial național. Astfel, autoritatea de reglementare din statul de origine va trebui să se pronunțe asupra unor fapte și specificități ale pieței naționale interne a statului membru gazdă pe care nu le cunoaște în amănunt și cu mecanisme interne specifice cu care nu este familiar, neputând avea acces la toate informațiile și instrumentele necesare în fundamentarea deciziei pe care ar trebui să o adopte, în principal ca urmare a limitărilor de ordin lingvistic, al procedurilor de control și monitorizare ale piețelor interne naționale. De asemenea, statul membru gazdă nu va avea nicio posibilitate de atacare a deciziei unei autorități de reglementare dintr-un alt stat membru de a nu impune suspendarea sau retragerea dreptului de a furniza servicii/rețele de comunicații electronice unui furnizor care activează pe piața statului membru de origine. Important de subliniat este faptul că această măsură va da dreptul autorității de reglementare dintr-un stat membru să ia decizii ce privesc fapte ce au loc și afectează un alt stat membru UE și care vor fi de directă aplicabilitate pe teritoriul acestuia din urmă, având loc un transfer al puterii de decizie a instituțiilor naționale în favoarea altui stat, fără precizarea exactă a modalităților și condițiilor de realizare, precum legislația ce va sta la baza fundamentării deciziei, căile de atac și instanțele competente la care să poată apela persoanele ce se simt prejudiciate de respectiva decizie. Practic s-ar crea cadrul pentru un transfer discreționar al puterii de decizie a instituțiilor naționale, parte a suveranității naționale, către un alt stat, folosind ca instrument legal un regulament european. Puterea de sancționare a faptelor săvârșite pe teritoriul național este un atribut de suveranitate a statului român care nu poate fi concedat altui stat. Sub acest aspect ANCOM apreciază că cedarea dreptului național de decizie/sancționare nu poate face obiectul competenței partajate între Uniune și statele membre, prevăzute de art. 4 alin. (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

- Dincolo de aceste aspecte, procedura de aplicare a sancțiunii suspendării sau retragerii dreptului de a furniza servicii de comunicații electronice de către autoritatea de reglementare din statul de origine, în cazul în care un furnizor european de comunicații electronice încalcă în mod repetat obligațiile care îi incumbă în temeiul legislației dintr-un stat-gazdă pe teritoriul căruia acesta activează, presupune derularea prea multor etape, ceea ce o poate face să devină anevoioasă și îndelungată, diminuând astfel eficiența respectivei sancțiuni.
- Astfel, în măsura în care aceste dispoziții se vor menține, ANCOM apreciază că, pentru a evita producerea unor consecințe importante – spre exemplu, afectarea concurenței – se impune simplificarea acestei proceduri și imprimarea unui caracter de celeritate. Aceasta s-ar putea asigura, de exemplu, prin exprimarea unei opinii numai de către autoritatea din statul-gazdă pe teritoriul căruia furnizorul a încălcat obligațiile impuse și, dacă este cazul, de către autoritatea din statul-gazdă pe teritoriul căruia încălcarea a produs un impact semnificativ, de către toate autoritățile naționale de reglementare din statele-gazdă pe teritoriul cărora își desfășoară activitatea acel furnizor european. O altă măsură ce ar putea fi dispusă ar consta în micșorarea termenului de 1 lună în interiorul căruia autoritățile naționale de reglementare din statele gazdă pot să transmită opiniile cu privire la aplicarea sancțiunii, un termen de 15 zile fiind suficient.
- De asemenea, în cazul unui litigiu pe teritoriul statului membru gazdă în care este implicat și un furnizor european, acesta poate solicita statului membru de origine o opinie, statul membru gazdă fiind obligat de a ține cont în cel mai înalt grad de această

- opinie. ANCOM apreciază că intervenția statelor membre de origine ar putea constitui un mijloc de presiune asupra statului membru gazdă.
- Totodată, textul proiectului de Regulament prezintă anumite inadvertențe. Astfel, acest proiect precizează că furnizorii europeni vor notifica intenția de a furniza sau chiar furnizarea de servicii sau rețele de comunicații electronice pe teritoriul unor state membre gazdă. Având în vedere că, potrivit cadrului legal european în vigoare, notificarea are ca obiect exclusiv intenția de a furniza servicii sau rețele de comunicații electronice, precizăm că o asemenea prevedere nu poate crea decât confuzii cu privire la rațiunea notificării și aplicabilitatea regimului de autorizare generală.
 - **În concluzie, în opinia ANCOM, regimul special ce se urmărește a fi instituit în favoarea furnizorilor europeni de comunicații electronice constituie un tratament discriminatoriu, comparativ cu regimul aplicabil furnizorilor naționali de rețele și servicii de comunicații electronice, din punctul de vedere al tarifului de monitorizare, al contribuției datorate de către furnizorii de rețele și servicii de comunicații electronice pentru compensarea costului net al furnizării serviciilor din sfera serviciului universal, al soluționării diferendelor cu alți furnizori sau cu consumatorii, al sancționării. Prin aceasta s-ar aduce o gravă încălcare principiului tratamentului egal și nediscriminatoriu al tuturor furnizorilor ce își desfășoară activitatea pe teritoriul unui stat membru, fapt de natură a denatura într-o mare măsură condițiile concurențiale de pe respectiva piață națională.**
 - De asemenea, ANCOM apreciază că mecanismul de autorizare generală în vigoare în prezent în România este funcțional, nu determină obligații împovărătoare pentru furnizorii străini, și creează, în același timp, un regim nediscriminatoriu pentru toți furnizorii, asigurând premisele pentru o aplicare coerentă și predictibilă a cadrului legal în domeniul comunicațiilor electronice. Astfel, în opinia ANCOM, problemele care ar putea apărea în aplicarea prevederilor actuale ale legislației europene ar putea fi soluționate eficient la nivelul fiecărui stat membru, nefiind necesară intervenția la nivel comunitar.
- 2. Reglementarea regimului de administrare a spectrului radio – art. 2 alin. (8) – (11), art. 8 – 16**
- În opinia ANCOM, Regulamentul, în forma propusă, va avea efecte asupra tuturor activităților legate de administrarea și gestionarea frecvențelor radio și asupra reglementărilor adoptate sau care urmează să fie adoptate în domeniul spectrului radio ori asupra acțiunilor și/sau activităților ce vor fi dispuse în cadrul ANCOM ori în cadrul activităților din cadrul instituțiilor ce gestionează benzi de frecvențe radio.
 - **Pe de altă parte, deși se afirmă că statele membre își păstrează competențele de organizare și utilizare a spectrului radio atribuit sistemului național de apărare, ordine publică și siguranță națională, sistemele amintite pot fi afectate, direct sau indirect, de acțiunile dispuse la nivelul Comisiei Europene întrucât utilizarea benzilor de frecvențe radio, în general, trebuie privită din perspectiva tuturor gestionarilor de drepturi (ANCOM, pentru benzile cu utilizare neguvernamentală și/sau benzile aflate în partaj guvernamental/neguvernamental și instituțiile din sistemul național de apărare, ordine publică și siguranță națională, pentru benzile cu utilizare guvernamentală și/sau benzile aflate în partaj guvernamental/neguvernamental).**

- Proiectul de Regulament tratează, în cadrul art. 9 paragraful 1 teza a II-a, numai o situație pur teoretică, în termeni obiectivi reglementarea nefiind necesară întrucât modalitatea de acordare a drepturilor de utilizare a frecvențelor radio și principiile ce trebuie urmate odată cu organizarea unei proceduri de selecție este reglementată la nivelul Uniunii Europene prin intermediul actelor normative amintite mai sus.
- În opinia ANCOM, în prezent **nu există constrângeri de natură legală și/sau administrativă** pentru furnizarea de rețele și servicii de comunicații electronice transfrontaliere. Altfel spus, ANCOM consideră că un operator economic ce își are sediul în unul din statele UE poate furniza rețele și servicii de comunicații electronice în forma amintită anterior dacă constată că sunt suficiente motive economice de a face acest lucru.
- ANCOM constată că proiectul de Regulament preia și/sau reformulează o parte a dispozițiilor din cadrul Directivei privind autorizarea ori din cadrul Directivei-cadru ori chiar din RSPP, motiv pentru care considerăm că acele prevederi fie ar trebui reanalizate, fie ar trebui eliminate.
- Proiectul de Regulament tratează, în cadrul art.10 paragraful 1, o situație ce este deja avută în vedere în cadrul autorităților de reglementare ce administrează frecvențele radio din statele membre, elementul de noutate fiind reprezentat doar de dispozițiile lit. c) din paragraful indicat.
- ANCOM precizează că deși elementul de noutate amintit anterior dispune cu privire la luarea în considerare a portofoliilor de spectru radio deținute la nivelul tuturor statelor membre, o astfel de abordare este de natură a crea disfuncționalități ori inconsistențe în reglementare întrucât deținerile de spectru radio dintr-un stat membru sunt, în parte, rezultatul unor alocări istorice. Drept urmare, se poate ajunge la situația în care o analiză realizată într-un stat membru să nu fie obiectivă fără luarea în considerare a motivelor pentru care un operator a ajuns să dețină alte drepturi de utilizare în alt stat membru.
- În opinia ANCOM, **textul îngreunează nepermis activitățile de administrare și gestionare a frecvențelor radio, forțele pieței fiind singurele ce pot conduce, în termeni obiectivi, la un anumit portofoliu de drepturi de utilizare, operatorii având la îndemână posibilități economice de adjudecare a drepturilor – participarea la proceduri de selecție, cesiunea drepturilor de utilizare, fuziuni și achiziții etc.**
- În opinia ANCOM, **modalitatea de încasare a tarifului de utilizare a spectrului – plată periodică sau imediată – trebuie să rămână la alegerea fiecărui stat în parte, motiv pentru care considerăm că prevederile art. 10 paragraful 3 lit. d) trebuie eliminate, propunerea noastră fiind de altfel sprijinită și pe textul art. 8 paragraful 2 din proiectul de Regulament, text conform căruia normele din proiectul de act normativ nu vor aduce atingere dreptului statelor membre de a beneficia de tarifele impuse pentru utilizarea optimă a frecvențelor radio.**
- Proiectul de Regulament stabilește, în cadrul art. 10 paragraful 6 o serie de norme ce privesc transferul drepturilor de utilizare a frecvențelor radio, norme ce se regăsesc sub o altă formulare și în cadrul art. 9b din Directiva-cadru.
- Textul art. 13 paragraful 1 din proiectul de Regulament stabilește **consultarea simultană a Comisiei Europene și a autorităților de reglementare din statele membre ale Uniunii Europene în cazul acordării drepturilor de utilizare a frecvențelor radio, consultare ce, în opinia ANCOM, poate fi constructivă numai prin beneficiul experiențelor ce se împărtășesc, dar în același timp poate fi un motiv de încetinire a**

procedurilor de autorizare sau acordare a unor drepturi de utilizare a frecvențelor radio.

- Față de prevederea oferită pentru art. 16 din proiectul de Regulament, în opinia ANCOM, elementul de noutate constă în numai mandatarea Comisiei Europene de a adopta acte de implementare și nicidecum de a aduce statele membre la un numitor comun în problemele de coordonare în zonele de graniță, cu atât mai mult cu cât coordonarea se realizează deja în raport de normele adoptate la nivelul UIT.

Mandatarea Comisiei Europene de a adopta acte de implementare în următoarele cazuri:

- stabilirea unui calendar comun, la nivelul UE, pentru acordarea drepturilor de utilizare în cadrul benzilor armonizate;
- determinarea duratei minime de utilizare în benzile armonizate;
- determinarea, în cazul în care drepturile au fost acordate pentru un termen nedeterminat, a duratei de expirare a drepturilor de utilizare;
- definirea datei de expirare a drepturilor existente;
- armonizarea datei de expirare a drepturilor de utilizare ori reînnoirea acestora în cadrul benzilor armonizate pentru drepturi în vigoare la data adoptării actelor de implementare;
- manifestarea intenției de modificare a drepturilor de utilizare - drepturi utilizate sub regimul de autorizare generală ori drepturi individuale (licențe);
- asigurarea măsurilor de coordonare a spectrului radio între statele membre

modifică substanțial atribuțiile naționale legate de administrarea spectrului radio. Odată cu intrarea în vigoare a proiectului de Regulament UE activitatea autorităților naționale de administrare a spectrului va consta doar în aplicarea direcțiilor de acțiune stabilite la nivelul Comisiei Europene. Însă, spectrul radio este o resursă limitată, proprietate publică a statului român, Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene prevăzând expres faptul că nu afectează regimul proprietății în statele membre, înțelegând prin aceasta inclusiv modul în care statele membre înțeleg să-și exercite atribuțiile asupra proprietății publice (posesia, folosința, adică administrarea, și dispoziția). Mai mult decât atât, aceste prevederi nu respectă principiul subsidiarității, în sensul că nu există suficiente elemente care să fi condus la concluzia că obiectivele urmărite nu ar fi putut fi realizate în mod satisfăcător la nivelul statelor membre, și nici cel al proporționalității, în sensul că măsurile propuse depășesc ceea ce este strict necesar în vederea atingerii obiectivelor urmărite.

3. Reglementarea obligației de a furniza servicii de acces virtual la rețele de mare viteză (broadband) la standarde stabilite la nivel european – art. 2 alin. (11), art. 17, art. 18, art. 20

- ANCOM a constatat faptul că propunerile din proiectul de Regulament vin în contradicție cu abordarea promovată prin prevederile cadrului de reglementare adoptat la nivelul Uniunii Europene, actualmente în vigoare, fără a fi clar explicată și demonstrată legătura causală dintre măsurile propuse și scopurile enunțate ale proiectului de Regulament UE. Astfel, textul Directivei privind accesul prevede că autoritățile de reglementare din statele membre ale Uniunii Europene stabilesc, raportat la severitatea problemelor concurențiale identificate și în funcție de circumstanțele

naționale, obligațiile specifice adecvate a fi impuse în sarcina furnizorilor cu putere semnificativă pe o anumită piață de gros. Însă, prin aplicarea prevederilor prevăzute în proiectul Regulamentului, obligația de a asigura SEAV la rețele de generație viitoare va deveni, *de facto*, o obligație specifică standard, independentă de circumstanțele naționale, adică inclusiv dacă în anumite state membre ale Uniunii Europene, precum ar fi chiar cazul României, s-ar putea ca aceasta să nu fie necesară. Condițiile pentru ca această obligație să devină standard sunt asigurate prin faptul că autoritățile de reglementare vor trebui să argumenteze lipsa necesității impunerii acesteia, iar nu oportunitatea adoptării sale. În mod just prevederile Directivei privind accesul consfințesc principiul că pentru impunerea oricărei obligații specifice este imperativă argumentarea necesității și proporționalității acesteia, numai astfel asigurându-se un grad ridicat de certitudine juridică pentru furnizorii activi pe piață și un motiv pentru ca aceștia să continue investițiile. Din punctul de vedere al ANCOM, prevederile art. 18 din proiectul de Regulament derogă de la acest principiu esențial.

- În acest context, **obligația de a asigura acces virtual la rețele de generație viitoare poate fi impusă și în prezent, acolo unde este necesar**, în conformitate cu prevederile art. 12 din Directiva privind accesul. Astfel, autorități de reglementare din câteva state membre ale Uniunii Europene, între care cele din Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, Republica Austria sau din Regatul Danemarcei, au găsit oportună impunerea unei asemenea obligații pe piața nr. 4 din Recomandarea Comisiei Europene 2007/879/CE, în condiții concurențiale foarte diferite de cele înregistrate în România.
- De asemenea, **un element care ar trebui să îngrijoreze statul român este cel al criteriilor în funcție de care se analizează dacă este oportună impunerea obligației de a furniza servicii de acces virtual în loc de servicii de acces fizic la rețea**, care se regăsesc în cuprinsul art. 18 alin. (4) din proiectul de Regulament. **Aceste criterii sunt generale și vag exprimate, astfel încât nu asigură o legătură logică și obiectivă între acestea și decizia de impunere sau neimpunere a SEAV, ceea ce ar putea spori gradul de incertitudine juridică și diminua interesul furnizorilor de o anumită anvergură pe piață de a investi în dezvoltarea de rețele.** În plus, aceste formulări imprecise, denotă faptul că proiectul de Regulament nu a fost suficient dezbătut și consultat cu toate părțile interesate, ceea ce este cu atât mai grav, cu cât implicațiile unui asemenea instrument legislativ sunt mai puternice.
- Un alt aspect de care trebuie ținut seamă este **insuficienta corelare între termenele impuse pentru realizarea anumitor activități și consecințele pe care le produce acest fapt.**
- Art. 18 alin. (1) teza a II-a din proiectul de Regulament dispune autorităților de reglementare să efectueze, cât mai curând posibil de la intrarea în vigoare a acestui act normativ, analiza necesității înlocuirii obligației de a furniza anumite servicii de acces fizic la rețea cu obligația de a furniza SEAV la rețele de generație viitoare. Pe de altă parte, art. 20 alin. (1) din proiectul de Regulament prevede în sarcina Comisiei Europene obligația de a elabora, însă până la data de 1 ianuarie 2016, legislația pentru punerea în aplicare în mod uniform a condițiilor tehnice și procedurale de implementare pe piața nr. 4 din Recomandarea Comisiei Europene 2007/879/CE a SEAV la rețele de generație viitoare. În aceste condiții, în opinia ANCOM, se pot genera situații de nesiguranță și impredictibilitate, iar la nivelul statelor membre ale Uniunii Europene pot exista abordări

variate cu privire la modul de implementare a acestor dispoziții, cel puțin până la data de 1 ianuarie 2016.

- Mai mult decât atât, imperativul realizării unei analize în conformitate cu art. 18 alin. (1) teza a II a din proiectul de Regulament cât mai curând posibil de la intrarea în vigoare a acestui act normativ ridică semne de întrebare cu privire la compatibilitatea cu prevederile art. 16 alin. (6) lit. a) din Directiva-cadru care, din rațiuni de asigurare a unei certitudini juridice, prevede re-analizarea piețelor relevante o dată la trei ani. Este un semnal negativ din punct de vedere al unui potențial investitor faptul că prin intermediul unui alt act normativ ulterior se pot institui excepții de la această regulă, fără o suficientă argumentație în acest sens și fără a exista un motiv bine conturat, determinat de o stare de urgență, care impune această revenire bruscă la o analiză de piață anterioară.
- Alte aspecte negative, în opinia ANCOM, ale proiectului de Regulament sunt atât intenția de a determina în detaliu la nivel european caracteristicile tehnice ale unui produs de acces pe piața de gros, în condițiile în care există o probabilitate ridicată de a le stabili în mod eronat sau ca acestea să devină rapid depășite de evoluțiile tehnologice firești ale pieței, cât și lipsa intenției de a implica autoritățile de reglementare din statele membre ale Uniunii Europene, fie direct, fie prin intermediul OAREC, consultare ce ar fi oferit posibilitatea ajungerii la soluții practice și eficiente, din perspectiva experienței pe care o dețin aceste entități în ceea ce privește reglementarea sectorului comunicațiilor electronice.
- **Autoritatea contestă, de asemenea, faptul că SEAV propus de Comisia Europeană pentru piața nr. 4 din Recomandarea Comisiei Europene 2007/879/CE asigură echivalența funcțională cu serviciile de acces fizic la rețea prin intermediul echipamentelor pasive sau al unor elemente de infrastructură, acesta având mai degrabă caracteristicile unui acces de tip bitstream, pentru care există o piață separat definită în Recomandarea Comisiei Europene 2007/879/CE, respectiv piața nr. 5.**
- Astfel, serviciile de acces fizic la rețea prin intermediul echipamentelor de nivel 1 ISO permit, din punct de vedere tehnic, terților furnizori care sunt beneficiari ai acestui tip de acces să își poată configura propriile servicii de comunicații electronice destinate utilizatorilor finali fără niciun fel de restricții, ceea ce le poate permite să ofere pe piața cu amănuntul servicii diferite de cele oferite de operatorul cu putere semnificativă, atât din punct de vedere al calității, cât și al tarifelor, dar și la nivel inovativ.
- Pe de altă parte, SEAV propus de Comisia Europeană pe piața nr. 4 din Recomandarea Comisiei Europene 2007/879/CE, chiar în condițiile unei echivalențe funcționale declarate, tot va depinde de capacitatea echipamentelor active instalate de operatorul cu putere semnificativă în rețeaua sa și aflate sub controlul acestuia. În consecință, libertatea de creare a serviciilor cu amănuntul pe care le va putea compune beneficiarul accesului, pornind de la SEAV, va fi limitată de capacitatea echipamentelor de nivel 2 ISO utilizate, iar posibilitățile de diferențiere a serviciilor cu amănuntul vor fi mai reduse. Mai mult decât atât, orice avans tehnologic al echipamentelor de nivel 2 ISO va putea fi speculat de operatorul cu putere semnificativă astfel încât acesta să introducă primul pe piața cu amănuntul servicii bazate pe o tehnologie mai nouă, cu toate beneficiile care decurg din avantajul de a fi primul intrat pe piață, în timp ce beneficiarii SEAV ar rămâne limitați la capacitățile echipamentului de nivel 2 ISO din componența SEAV.

- Nu în ultimul rând, furnizarea SEAV prin intermediul unor echipamente de nivel 2 ISO instalate de operatorul cu putere semnificativă pentru furnizarea serviciilor către beneficiari creează premisele unei competiții inegale, operatorul cu putere semnificativă având indirect acces la informații sensibile privind serviciile furnizate de competitor (de exemplu, date generale de trafic, inclusiv evoluții ale acestuia în timp).
 - Prin urmare, ANCOM consideră că favorizarea unei soluții de nivel 2 ISO, în detrimentul soluțiilor de nivel 1 ISO, promovate până acum de Comisia Europeană, contravine obiectivului de stimulare a investițiilor și în niciun caz nu promovează concurența bazată pe infrastructuri, care reprezintă un aspect fundamental al actualului cadru european de reglementare.
 - Astfel, dacă până acum s-a apreciat că varianta optimă pentru atingerea obiectivului de concurență efectivă este încurajarea concurenței pe bază de infrastructuri, prin acest proiect de Regulament practic **Comisia Europeană intenționează să diminueze suportul pentru ideea concurenței pe bază de infrastructuri**. Din punctul de vedere al ANCOM **cazul României reprezintă un exemplu tipic al beneficiilor aduse de concurența pe bază de infrastructuri**: tarifele aplicabile utilizatorilor finali din România pentru furnizarea serviciilor de comunicații electronice în bandă largă sunt sub media europeană, iar ponderea rețelilor de fibră optică este peste media europeană, ceea ce conduce și la servicii oferite de o calitate, de asemenea, peste media europeană. Reducerea sprijinului Comisiei Europene pentru concurența bazată pe infrastructuri ar trebui să îngrijoreze statul român deoarece creează premisele diminuării concurenței pe o serie de piețe din sectorul comunicațiilor electronice, ceea ce inerent va conduce la creșterea tarifelor aplicabile utilizatorilor finali, scăderea calității serviciilor furnizate, absența serviciilor inovative, fără a avea niciun moment garanția creșterii investițiilor.
 - **Totodată, implementarea unui singur tip de SEAV în toate rețelele operatorilor cu putere semnificativă din statele membre, poate conduce la costuri semnificative de implementare, acolo unde rețelele anumitor operatori pot necesita modificări substanțiale pentru a acomoda un serviciu cu caracteristici predefinite.** Acest aspect este determinat de faptul că în Uniunea Europeană nu există un nivel uniform de dezvoltare al rețelilor fixe ale foștilor operatori monopolști, respectiv un nivel uniform al arhitecturii rețelilor acestora. Pe de altă parte, cererea la nivel național pentru astfel de servicii europene de acces virtual cu caracteristici prestabilite ar putea să nu justifice și să nu acopere costurile implementării SEAV în rețeaua operatorului cu putere semnificativă. Autoritatea apreciază ca fiind discutabil dacă operatorii europeni de comunicații electronice au realmente nevoie de astfel de servicii de acces virtual pentru a furniza servicii de comunicații electronice anumitor categorii de utilizatori finali din România.
 - Pe cale de consecință, ANCOM apreciază că **implementarea art. 17 și art. 18 din proiectul de Regulament UE nu ține cont de nevoile pieței, nu reflectă dezvoltările diferite din statele membre ale Uniunii Europene și nu stimulează investițiile, însă poate conduce la distorsionarea concurenței și la alte consecințe negative neprevăzute.**
4. **Instituirea la nivel european a unei calități minime pentru furnizarea serviciului de transfer a traficului de internet (ASQ) – art. 2 alin. (12), art. 19, art. 20 alin. (2)**

- Autoritatea remarcă, în primul rând, faptul că **se intenționează intervenția pe o piață din sectorul comunicațiilor electronice, respectiv piața corespunzătoare furnizării serviciilor de transfer a traficului de internet, care, cel puțin la nivelul anului 2010, a fost apreciată chiar de către Comisia Europeană ca nefiind susceptibilă de reglementare *ex ante***, adică o piață care nu prezintă elemente ce ar permite manifestarea unor comportamente anticoncurențiale. La momentul respectiv Comisia Europeană a considerat că utilizatorii finali beneficiază de servicii competitive de acces la internet fără a fi nevoie de reglementări suplimentare, iar prețurile aplicabile acestora sunt în scădere. Mai mult decât atât, Comisia Europeană susținea faptul că reglementarea pieței corespunzătoare serviciilor de transfer a traficului de internet ar putea afecta în mod negativ operatorii alternativi și descuraja investițiile în rețelele de comunicații electronice. La rândul său OAREC a susținut că, cel puțin la momentul actual, nu sunt necesare intervenții de reglementare asupra pieței corespunzătoare serviciilor de transfer a traficului de internet.
- ANCOM apreciază că din anul 2010 nu s-au modificat în mod semnificativ condițiile concurențiale de pe piața corespunzătoare serviciilor de transfer a traficului de internet, iar argumentele Comisiei Europene de la acea vreme rămân valabile. În ceea ce privește ANCOM aceasta rămâne consecventă ideii că **intervențiile de reglementare pe piețele din sectorul comunicațiilor electronice trebuie să se realizeze numai acolo unde este necesar, adică numai acolo unde sunt identificate anumite probleme concurențiale**. De altfel, suntem de opinia că ar fi trebuit prezentate argumente solide pentru această schimbare de abordare a Comisiei Europene într-un termen relativ scurt și în plus o evaluare a beneficiilor care s-ar putea concretiza raportat la costurile pe care le implică această măsură. Mai mult decât atât, nu este explicat impactul pe care l-ar putea avea această măsură asupra mediului concurențial de pe piață, atât pentru operatorii importanți, cât și pentru cei de dimensiuni mai reduse.
- Din perspectiva operatorilor de comunicații electronice activi pe piața din România conformarea cu aceste standarde de calitate ar putea să presupună costuri care, deși nu pot fi evaluate precis la acest moment, este previzibil că nu pot fi reziduale, ceea ce în timp conduce la diminuarea interesului acestora de a investi în rețele de comunicații electronice și chiar la ieșirea de pe piață cu tot ansamblul de consecințe pe care îl produce acest fapt asupra modelului de competiție existent în România, respectiv concurența pe bază de infrastructuri.
- De asemenea, cel puțin o parte din costurile suplimentare pe care le suportă un operator de comunicații electronice sunt transferate în aval către utilizatorii finali, este de așteptat ca urmare a implementării acestor standarde de calitate tarifele aplicabile utilizatorilor finali pentru serviciile de acces la internet să crească.
- Mai mult decât atât, pentru furnizarea serviciilor de transfer a traficului de internet la standardele de calitate stabilite la nivel european se vor percepe anumite tarife între operatorii de comunicații electronice, ceea ce va genera anumite dispute între aceștia, inclusiv în fața autorităților naționale de reglementare. Este astfel de așteptat să se ajungă la nevoi sporite de intervenții de reglementare, eventual chiar de identificare a unor mecanisme de stabilire a tarifelor în mod similar tarifelor de terminare a apelurilor de voce, în contradicție cu scopul de a evolua către de reglementare.
- Din păcate, din această serie de neajunsuri nu reies în mod clar și unele posibile beneficii, trimiterile Comisiei Europene la eventuala dezvoltare a unor servicii specializate (de

exemplu, telefonie VoIP, IPTV etc.) fiind, din punctul nostru de vedere, doar un exercițiu pur teoretic raportat la situația pieței de comunicații electronice din România. Motivele pentru care aceste servicii specializate în România nu s-au dezvoltat la un nivel dorit de către Comisia Europeană nu țin în mod necesar de lipsa unor standarde de calitate pentru furnizarea serviciilor de transfer a traficului de internet, ci mai ales de acoperirea insuficientă a rețelelor de comunicații electronice de mare viteză, în contextul în care tarifele aplicabile nu depășesc media europeană. Evidențiem faptul că prin promovarea unor astfel de măsuri nu se încurajează în mod real investițiile în dezvoltarea rețelelor de comunicații electronice de mare viteză.

- Pe lângă acestea, ANCOM observă termenii vagi în care sunt redactate cerințele pe care trebuie să le îndeplinească parametrii minimi de calitate pentru furnizarea serviciului de transfer a traficului de internet. Astfel, cu titlu de exemplu, se face trimitere la „necesitatea de a permite operatorilor să satisfacă nevoile propriilor utilizatori finali”, ceea ce naște incertitudini cu privire la întinderea pe care o poate avea această obligație și a eventualului efort investițional solicitat din partea operatorilor de comunicații electronice. Deși costurile de conformare la parametrii de calitate stabiliți se vor distribui în mod proporțional în funcție de anvergura rețelei de comunicații electronice în cauză, efortul din punct de vedere financiar pentru operatorii mai mici ar putea pune unele probleme.
- Conexat cu aspectul mai sus semnalat Autoritatea constată, de asemenea, absența din cuprinsul art. 20 alin. (2) a referințelor la consultarea autorităților de reglementare din statele membre ale Uniunii Europene și a OAREC, consultare care ar fi permis ajungerea la soluții eficiente, bazate pe expertiza existentă în autoritățile de reglementare din statele membre, precum și pe practica acestora de a implica industria și toate părțile interesate în stabilirea detaliilor tehnice.
- Autoritatea nu respinge în mod absolut orice fel de reglementare pe acest subiect, însă consideră că oportunitatea unei intervenții trebuie justificată temeinic și întemeiată pe elemente certe de eșec al acestei piețe specifice, care s-a dezvoltat și a evoluat în absența reglementărilor. Doar după identificarea și măsurarea întinderii problemei concurențiale se poate stabili și soluția adecvată, la elaborarea căreia se va putea ține cont și de specificul pieței de comunicații electronice din România. Considerăm că necesitatea stabilirii unor standarde de calitate ar putea fi valabilă doar pentru furnizarea anumitor servicii specializate (de exemplu, telefonie VoIP, IPTV etc.), iar nu la nivel general.

5. Reglementarea procedurii aplicabile litigiilor cross-border între furnizori, precum și a celor între furnizori și utilizatorii finali – art. 3 alin. (6), art. 22

- În prezent, conform Directivei-cadru, în ceea ce privește litigiile cross-border între furnizori, autoritățile naționale își coordonează eforturile și au dreptul de a solicita o opinie OAREC. Procedura propusă în proiectul de Regulament afectează competența de soluționare a litigiilor a autorităților naționale de reglementare din statele-gazdă, care sunt obligate să țină cont în cel mai înalt grad de opinia autorității de reglementare din statul de origine, atunci când aceasta a fost solicitată de către „furnizorul european”. În opinia ANCOM, nu există argumente solide care să susțină necesitatea introducerii unui regim diferit în cazul litigiilor în care sunt implicați acești furnizori, altele decât cele privind calitatea de „furnizor european” a uneia dintre părți. Mai mult, introducerea conceptului

de „furnizor european” implică intrinsec un tratament discriminatoriu față de furnizorii naționali, ceea ce ar putea conduce la distorsionarea condițiilor concurențiale ale pieței naționale fără o motivație obiectivă.

- Reglementarea procedurii de soluționare a litigiilor în aceste cazuri poate avea ca și consecință afectarea obiectivității și independenței autorității naționale de reglementare din statul-gazdă, având în vedere că, fie și în mod involuntar, autoritățile de reglementare din statul de origine vor tinde să-și avantajeze furnizorii de pe propriul teritoriu, aspect care ar fi neutralizat în cazul în care exprimarea unei opinii ar reveni în competența OAREC.
- În opinia ANCOM, o altă problemă ține de faptul că nu este prevăzut un termen de soluționare a litigiului sau un moment de la care începe să curgă un astfel de termen. Termenul de 4 luni prevăzut în prezent de Directiva-cadru nu pare suficient în cazul în care nu este stabilit termenul de răspuns în care autoritatea de reglementare din statul de origine să transmită punctul de vedere solicitat de către „furnizorul european” de comunicații electronice.
- Nu trebuie pierdut din vedere nici faptul că nu este reglementată situația măsurilor provizorii. Având în vedere că actuala procedură de soluționare a litigiilor cross-border prevede posibilitatea autorităților naționale de reglementare de a dispune măsuri provizorii, chiar și în situația în care a fost solicitat punctul de vedere al OAREC, importanța efectelor pe care le determină dispunerea unor asemenea măsuri impune clarificarea acestui aspect, în sensul stabilirii competenței autorității naționale de reglementare din statul-gazdă de a dispune asemenea măsuri, în cazuri justificate, fără consultarea autorității de reglementare din statul de origine al „furnizorului european” de comunicații electronice.

6. Protecția utilizatorilor finali – art. 21-30

- Deși suplimentarea drepturilor utilizatorilor și a categoriilor de informații incluse în contracte sau puse la dispoziția publicului reprezintă o evoluție față de situația actuală, introducerea unui nivel maxim obligatoriu de protecție pentru utilizatorii finali, pe de o parte, elimină posibilitatea pentru statele membre de a introduce un nivel de protecție superior față de cel conferit de prevederile proiectului de Regulament, iar, pe de altă parte, nu ține cont de realitatea că anumite caracteristici ale piețelor de retail, aspectele ce țin de protecția consumatorilor, cadrul instituțional și legislativ variază de la stat-membru la stat-membru.
- În opinia ANCOM, armonizarea maximă nu este abordarea cea mai eficientă pentru protejarea drepturilor și intereselor utilizatorilor finali. Ar fi mai potrivit să se stabilească un set minim de reguli armonizate, cu posibilitatea statelor-membre de a suplimenta nivelul de protecție acordat utilizatorilor finali prin intermediul legislației interne.
- De asemenea, ca o observație punctuală, în opinia ANCOM, dispozițiile art. 28 din proiectul de Regulament UE ar trebui clarificate, întrucât se poate înțelege că abonații nu pot ieși din contract mai devreme de 6 luni, ceea ce ar contraveni spiritului textului.

7. Neutralitatea internetului – art. 23-26

- În general, dispozițiile referitoare la neutralitatea internetului sunt în linie cu poziția exprimată de OAREC, pe care ANCOM o susține. Totuși, ANCOM apreciază că instrumentul legal ales de către Comisie – Regulamentul – ar conduce la crearea unui sistem de reglementare mai aspru și mai restrictiv față de abordarea flexibilă și progresivă a OAREC.
- ANCOM apreciază că este necesară clarificarea unor noțiuni sau sintagme, cum ar fi noțiunea de „servicii specializate” sau „tipuri echivalente de trafic”.
- În ceea ce privește definiția „serviciilor specializate”, în opinia ANCOM aceasta ar trebui restrânsă astfel încât anumite oferte de acces la internet care sunt restricționate să nu intre în categoria serviciilor specializate și să eludeze astfel dispozițiile art. 23 din proiectul de Regulament. De asemenea, oferirea de către furnizori a unor servicii specializate nu trebuie să afecteze și să împiedice existența unui internet de tip „best effort”, a cărui asigurare ar trebui să fie unul dintre scopurile Regulamentului. Asigurarea unui anumit nivel de calitate pentru anumite servicii nu trebuie să afecteze funcționarea serviciului de acces la internet pe baza principiului „best effort”. În acest context, acordurile pe care furnizorii de acces la internet cu furnizorii de servicii de conținut pot apărea drept problematice. Prin urmare, ANCOM susține restrângerea definiției serviciilor specializate astfel încât să rezulte faptul că acestea sunt furnizate, de exemplu, „prin intermediul unei rețele închise”.
- De asemenea, ar trebui introdus criteriul privind tratamentul nediferențiat al aplicațiilor – *application agnostic* – pe baza căruia autoritățile naționale de reglementare să poată realiza analiza legalității unei anumite practici de management al traficului, fapt ce ar fi astfel în concordanță și cu poziția OAREC.
- În ceea ce privește practicile de management al traficului, ANCOM consideră că nu este clar dacă restricțiile contractuale neînsoțite de restricții tehnice intră și acestea sub umbrela dispozițiilor art. 23 din proiectul de Regulament UE.
- ANCOM este de părere că utilizarea unor noțiuni vagi nu numai că poate duce la inaplicabilitatea Regulamentului sau la diferențe de interpretare între diferitele autorități naționale de reglementare, neîndeplinindu-se astfel scopul realizării unei interpretări și aplicări uniforme a Regulamentului la nivelul Uniunii Europene, dar poate antrena și o aplicare inefficientă a acestuia, astfel încât anumite dispoziții care protejează utilizatorii finali să nu fie pe deplin aplicate datorită redactării deficitare a textului.
- O altă dificultate de aplicare a acestui articol derivă din faptul că furnizorii de acces la internet nu au control asupra întregului lanț al valorii (value chain); atunci când este utilizată o aplicație, calitatea experienței utilizatorului poate fi afectată și de factori care nu se află în gestiunea furnizorului serviciului de acces la internet.
- În ceea ce privește rolul și atribuțiile autorităților naționale de reglementare, ANCOM consideră că dispozițiile referitoare la neutralitatea internetului nu detaliază suficient instrumentele pe care autoritățile naționale de reglementare le pot utiliza în scopul monitorizării modului în care dreptul utilizatorilor finali de a accesa și distribui informațiile și conținutul, de a utiliza aplicațiile și serviciile pe care le doresc prin intermediul serviciului de acces la internet a fost respectat de către furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului.
- De asemenea, textul proiectului de Regulament nu prevede nici posibilitatea pentru autoritățile de reglementare de a utiliza instrumente de monitorizare a calității serviciului de acces la internet, instrumente care să le permită obținerea unor rezultate necesare

pentru o eventuală intervenție pe piață, eventual prin impunerea unor cerințe minime de calitate, potrivit art.24 din proiectul de Regulament. În cazul în care sunt constatate anumite degradări ale calității serviciului de acces la internet, textul Regulamentului ar trebui să prevadă în mod expres faptul că autoritățile de reglementare pot alege dintr-o gamă variată de instrumente, pe cel mai eficient și proporțional, astfel încât să fie înlăturate aceste deficiențe ale pieței.

- Prin urmare, ANCOM consideră că autorităților naționale de reglementare ar trebui să li se asigure prin Regulament o mai mare flexibilitate în a aprecia care sunt remediile și mijloacele de intervenție eficiente în cazul în care descoperă încălcări ale dispozițiilor Regulamentului referitoare la neutralitatea internetului.
- ANCOM este de opinie că proiectul de Regulament ar trebui să prevadă în sarcina furnizorilor de servicii de comunicații electronice destinate publicului obligația de a pune la dispoziția publicului oferte de acces nerestricționat la internet, astfel încât să se evite apariția pe piață a unor oferte de acces restricționat la internet, fapt ce ar contraveni spiritului acestui proiect de act normativ. Ofertele de acces nerestricționat la internet sunt elemente-cheie ale libertății de expresie și ale dezvoltării unor aplicații inovatoare.

8. Regimul de portabilitate a numerelor – art. 30, art. 36 pct. 1 alin. (2)

- Ca urmare a abrogării expres a art.30 din Directiva privind serviciul universal, art.75 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 ar urma să rămână fără fundament juridic de unde rezultă, pe cale de consecință logică, faptul că și toată legislația secundară elaborată de ANCOM în temeiul acestui text de lege ar rămâne fără obiect. Această consecință pare a fi evitată din prisma faptului că art. 30 alin. (8) din proiectul de Regulament, autorizează ANCOM să stabilească în continuare procesul global al portării. Cu toate acestea, **existența unei serii de complicații juridice la nivelul legislației interne nu este de ignorat, mai ales din perspectiva continuității aplicării legislației secundare emise de ANCOM, sau cel puțin a unei părți din aceasta, în contextul în care fundamentul în temeiul căreia a fost adoptată se abrogă.** Prin urmare, creșterea gradului de incertitudine juridică este de așteptat, iar în acest sens opinia ANCOM este că mijlocul adecvat pentru o eventuală intervenție asupra regimului de portabilitate a numerelor ar fi fost modificarea Directivei privind serviciul universal.
- De asemenea, **puterea de apreciere a ANCOM și de adaptare la situațiile specifice ale României va fi mult diminuată ca urmare a adoptării art. 30 din proiectul de Regulament.** În prezent legislația secundară emisă de ANCOM în temeiul art.75 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 reglementează o serie de aspecte care au fost remarcate la nivelul pieței serviciilor de comunicații electronice din România – de exemplu, situația asignării temporare de resurse de numerotație până la momentul la care procesul de portabilitate se finalizează, situația existenței unor pachete de servicii de comunicații electronice, necesitatea de a avertiza utilizatorii finali asupra faptului că numărul apelat a fost portat ș.a.m.d. **Posibilitatea aplicabilității în continuare a acestor prevederi, precum și de a adopta noi prevederi pentru a soluționa aspecte înregistrate în piața din România, este pusă foarte serios sub semnul întrebării în măsura în care proiectul de Regulament ar fi adoptat în forma actuală.**
- În ceea ce privește prevederea potrivit căreia abonatului trebuie să i se returneze creditul rămas neutilizat pe care îl are în raportul cu furnizorul donor, în cazul serviciilor de

comunicații electronice pre-plătite evidențiem faptul că la nivelul anului 2010, posibilitatea restituirii creditului era reglementată doar în Republica Croația și în Republica Ungară. În consecință, apreciem că ar fi necesară analiza faptului dacă existența unui credit rămas neutilizat pe cartela preplătită constituie realmente un motiv de descurajare a utilizatorilor finali de a-și porta numerele de telefon și de a schimba furnizorii de servicii de comunicații electronice. În acest sens este relevant faptul că, de la lansarea în România a portabilității numerelor în anul 2008, la ANCOM s-au primit foarte puține sesizări cu privire la acest aspect. De asemenea, ar trebui luat în calcul și nivelul mediu al creditului existent pe cartelele SIM în momentul portării, acesta fiind un indicator care ar justifica sau ar infirma necesitatea unei asemenea măsuri

- ANCOM consideră, că pentru a fi eficientă, reglementarea ar fi trebuit să prevadă ca restituirea creditului să se realizeze numai la solicitarea utilizatorului final și doar atunci când creditul neutilizat depășește un anumit prag minim, iar restituirea creditului să se poată face și după terminarea procesului de portare, pentru a nu provoca întârzieri ale acestuia. Având în vedere aceste considerente, opinia ANCOM este că reglementarea acestui aspect la nivel european nu este necesară, fiind mai eficientă o reglementare la nivel național, acolo unde este cazul, ținând cont de situația specifică din fiecare țară.
- În ceea ce privește reglementarea retransmiterii mesajelor primite la adresa de poștă electronică asigurată de către furnizorul donor, în cazul în care se schimbă furnizorul serviciilor de acces la internet ANCOM este de opinie că aceasta ar trebui să fie realizată de către autoritățile de reglementare din fiecare stat membru al Uniunii Europene, în funcție de specificul piețelor naționale, întrucât gradul de utilizare al adreselor de poștă electronică asigurate de către furnizorul serviciilor de acces la internet diferă mult de la un stat la altul. În cazul particular al României, impunerea de măsuri suplimentare în sarcina furnizorilor de servicii de acces la internet ar conduce la costuri suplimentare pentru aceștia, în condițiile în care nu este încă clar dacă, în condițiile pieței naționale, pierderea mesajelor de poștă electronică primite la adresa oferită de furnizorul serviciilor de acces la internet este un motiv real de descurajare a schimbării furnizorului. Până la acest moment ANCOM nu a primit sesizări de la utilizatorii finali cu privire la acest subiect, ceea ce ne face să concluzionăm că o asemenea reglementare nu este deocamdată necesară în România.

9. Modificarea Directivei-cadru – art. 35

- În ceea ce privește modificarea art. 15 din Directiva-cadru Autoritatea remarcă faptul introducerii unor circumstanțe și factori eterogeni, incerti din punct de vedere al sferei înțelesului, iar în consecință deosebit de ușor interpretabili într-o direcție sau alta, care trebuie luați în seamă atunci când se identifică o piață relevantă în sectorul comunicațiilor electronice. Din această perspectivă apreciem ca fiind inevitabilă creșterea gradului de incertitudine juridică și de arbitrar cu privire la cuprinderea unei piețe relevante, contrar obiectivelor urmărite de proiectul de Regulament.
- Mai mult decât atât, luarea în considerare a tuturor acestor circumstanțe și factori este de natură a conduce la definirea unor piețe relevante în sectorul comunicațiilor electronice la un grad de granularitate mai mare decât în prezent, prin urmare cu o probabilitate mai redusă de a identifica furnizori cu putere semnificativă și, în consecință, cu o capacitate mai redusă din partea autorităților de reglementare din statele membre ale Uniunii Europene de a preveni eventualele probleme concurențiale care se pot manifesta. În

opinia ANCOM furnizorii de rețele sau de servicii de comunicații electronice de mai mici dimensiuni sunt cei care vor avea îndeosebi de pierdut ca urmare a acestei viziuni de reglementare deoarece aceștia vor resimți în mod imediat și direct presiunea concurențială inegală din faptul dereglementării furnizorilor de o anvergură mai mare.

- Așadar, din punctul de vedere al ANCOM, această viziune de reglementare denotă, încă o dată, **intenția Comisiei Europene de a diminua suportul pentru ideea concurenței pe bază de infrastructuri, ceea ce în lumina celor precizate în considerentul nr.67 din prezentul document ar trebui să producă preocupare pentru statul român.**
- Mai mult decât atât, ANCOM apreciază că nu există niciun fel de evidență că prin avantajarea prin intermediul mijloacelor de reglementare a furnizorilor cu o anumită anvergură pe piață aceștia ar fi motivați să investească în dezvoltarea rețelelor de comunicații electronice. Din contră, în România dezvoltarea rețelelor de comunicații electronice s-a realizat de către furnizorii de mai mici dimensiuni, o parte dintre aceștia fiind preluați apoi de către furnizorii mai importanți.
- În ceea ce privește modificarea art. 7a din Directiva-cadru, ANCOM constată că se instituie *de facto* dreptul de veto al Comisiei Europene asupra măsurilor privind obligațiile specifice propuse a fi impuse de către autoritățile naționale de reglementare în sarcina furnizorilor cu putere semnificativă pe piață deoarece este puțin probabil ca astfel de măsuri să se propună a fi impuse numai în sarcina furnizorilor europeni cu putere semnificativă, iar pe de altă parte generarea unor situații de discriminare în defavoarea furnizorilor cu putere semnificativă care sunt prezenți numai într-un singur stat membru al Uniunii Europene este, de asemenea, de neconceput.
- ANCOM subliniază că introducerea art.7a în Directiva-cadru s-a realizat la finele anului 2009 și a urmărit crearea unui cadru procedural în care, pe de o parte Comisia Europeană să aibă posibilitatea de a urmări aplicarea consecventă a obligațiilor specifice, iar pe de altă parte autoritățile de reglementare din statele membre ale Uniunii Europene să poată adapta la specificul problemelor concurențiale identificate la nivel național obligațiile specifice concrete. Prin modificarea art. 7a din Directiva-cadru se rupe acest echilibru ceea ce va conduce, din punctul de vedere al ANCOM, la o rigidă determinare a obligațiilor specifice impuse furnizorilor cu putere semnificativă pe piețele relevante. ANCOM atrage atenția asupra faptului că această consecință este în detrimentul pieței comunicațiilor electronice din România deoarece condițiile concurențiale pe această piață sunt semnificativ diferite de cele înregistrate în majoritatea statelor membre ale Uniunii Europene.

10. Modificarea și completarea Regulamentului UE 531/2012 – art. 37

- În ceea ce privește exceptarea operatorilor membri a unor acorduri bi sau multilaterale de roaming de la aplicarea prevederilor art. 4 din Regulamentul UE 531/2012, adică de la obligația de a permite operatorilor terți vânzarea separată către proprii abonați a serviciilor de roaming, ANCOM apreciază că această măsură ar putea fi de natură să încurajeze încheierea acordurilor mai sus precizate, ceea ce în cele din urmă, cel puțin pe termen mediu și scurt, ar putea beneficia utilizatorilor finali deoarece aceștia se vor putea bucura de tarife identice cu cele pe care le achită în statul de origine atunci când călătoresc în interiorul Uniunii Europene.

- Cu toate acestea, ANCOM apreciază că măsura de exceptare de la aplicarea art. 4 din Regulamentul UE 531/2012 ar putea, pe termen mai lung, să descurajeze intrarea pe piață a unor operatori de rețele de comunicații electronice mai eficienți și mai inovativi care ar fi putut oferi condiții tarifare mai avantajoase abonaților altor rețele de comunicații electronice în ceea ce privește serviciul de roaming în interiorul Uniunii Europene.
- În acest sens, ANCOM evidențiază faptul că deschiderea posibilității de vânzare separată a serviciilor de roaming pe piață cu amănuntul, măsura care în logica Regulamentului nr. 531/2012 este adecvată să încurajeze competiția și să conducă la reducerea tarifelor percepute utilizatorilor finali, ar urma să se realizeze începând cu 1 iulie 2014. Prin urmare, deși măsurile de reglementare prevăzute la art. 4 din Regulamentul nr. 531/2012 nu au avut încă ocazia să producă efecte, iar nu prin urmare nici nu a putut fi evaluat impactul și eficiența acestora, prin propunerile înaintate se instituie exceptări extinse care practic echivalează cu înlocuirea lor.
- De asemenea, este posibil ca în perspectiva intrării în vigoare a prevederilor art. 4 din Regulamentul nr. 531/2012 unii operatori de rețele de comunicații electronice, inclusiv persoane juridice române, să fi realizat investiții în vedere furnizării abonaților altor operatori a serviciilor de roaming în interiorul Uniunii Europene. În contextul în care există posibilitatea ca un număr semnificativ de importanți operatori de rețele de comunicații electronice să intre sub acoperirea exceptării de la aplicarea art. 4 din Regulamentul nr. 531/2012 investițiile mai sus precizate care au fost deja realizate sunt în ce mai mare parte pierdute, cu efecte negative asupra operatorilor de rețele de comunicații electronice în cauză.
- În consecință, în opinia Autorității este preocupantă schimbarea radicală a viziunii de reglementare asupra serviciilor de roaming în interiorul Uniunii Europene într-un interval foarte redus de timp, schimbare ce transmite un semnal economic negativ asupra potențialilor investitori și care este posibil să afecteze investiții deja realizate sau planificate.
- Din acest motiv ANCOM susține că ar fi necesară menținerea dispozițiilor art. 4 din Regulamentul nr. 531/2012 în forma curentă, iar o eventuală modificare a acestora ar trebui să se realizeze dacă la un anumit interval după intrarea lor în vigoare se probează faptul că nu sunt în măsură să producă efectele scontate.
- Un alt aspect care se impune a fi sesizat este cel al termenului de la care va produce efecte reducerea tarifelor cu amănuntul pentru serviciul de roaming în interiorul Uniunii Europene, acesta fiind de 1 iulie 2013, care ar conduce la o aplicare retroactivă a acestor prevederi, ceea ce vine în contradicție cu normele constituționale ce instituie numai două situații de excepție de la principiul neretroactivității legilor, respectiv legea penală sau contravențională mai favorabilă. Din această perspectivă ANCOM consideră imperativă stabilirea termenului de la care produce efecte reducerea tarifelor cu amănuntul pentru serviciul de roaming în interiorul Uniunii Europene la o dată ulterioară celei de intrare în vigoare a proiectului de Regulament.

11. Modificarea Regulamentului UE 1211/2009 – art. 38

- Aceste propuneri de modificări ale Regulamentului CE nr. 1211/2009 introduc controlul nejustificat al CE asupra funcționării OAREC, fapt de natură a afecta actualul format instituțional al OAREC, caracterizat printr-un grad ridicat al independenței, opiniile acestuia fiind fundamentate exclusiv pe experiența și expertiza de specialitate a autorităților naționale de reglementare în comunicații electronice din statele membre.

12. Considerații finale

- Din perspectiva principiului subsidiarității, potrivit articolului 4 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, piața internă intră în domeniul de aplicare al competențelor partajate. Astfel, având în vedere că în acest domeniu nu este reglementată competența exclusivă a statelor membre, ANCOM apreciază că, strict din acest punct de vedere, principiul subsidiarității ar putea fi îndeplinit.
- Cu toate acestea, tot cu privire la aplicarea principiului subsidiarității, apreciem că măsurile propuse de proiectul de Regulament, deși ar putea fi benefice, de exemplu din perspectiva stimulării cooperării între statele membre, pe de o parte, și între acestea și Comisia Europeană, pe de altă parte, precum și din perspectiva unui cadru unic și unitar pentru autorizarea furnizorilor europeni de comunicații electronice, date fiind neajunsurile și lacunele de reglementare prezentate mai sus, ANCOM apreciază că, în fapt, atingerea obiectivelor urmărite prin proiectul de Regulament s-ar putea realiza, în mod satisfăcător, prin acțiuni individuale ale statelor membre și nu printr-o acțiune la nivel european.
- În ceea ce privește proporționalitatea propunerii legislative cu obiectivul avut în vedere, ANCOM apreciază că aceasta nu este întru totul respectată datorită faptului că măsurile propuse creează obstacole birocratice, poate duce la creșterea costurilor administrative ale autorităților naționale de reglementare, ale Comisiei Europene și chiar ale furnizorilor de comunicații electronice, poate genera costuri semnificative de implementare în sarcina furnizorilor. De asemenea, din aceeași perspectivă, ANCOM precizează că, proiectul nu ține cont de nevoile pieței, nu reflectă dezvoltările diferite din statele membre ale Uniunii Europene și nu stimulează investițiile, putând conduce totodată la distorsionarea concurenței și la alte consecințe negative neprevăzute.
- Totodată o critică importantă ce poate fi adusă proiectului de Regulament constă în aceea că prin acest instrument legislativ se consacră transferul discreționar al puterii de decizie a instituțiilor naționale, parte a suveranității naționale, către un alt stat membru, aspect ce, în opinia ANCOM, nu poate fi acceptat, fiind imperativă protejarea capacității statelor membre de a lua decizii și de a acționa.

Ministerul pentru Societatea Informațională în urma solicitării comisiei noastre nr.4c-16/152/ din 24.09.2013 nu a transmis punctul său de vedere cu privire la acest document.

În urma discuțiilor purtate cu reprezentanții operatorilor telecom (Asociația Operatorilor Mobili din România, Asociația Națională a Internet Service Providerilor din Romania – ANISP, Orange România, Vodafone România, Cosmote-Romtelecom) referitor la această inițiativă legislativă europeană, aceștia au afirmat că acest proiect de Regulament a fost făcut în grabă și nu au existat consultări cu industria europeană din domeniu, ceea ce a făcut ca unele prevederi ale acestui proiect de act normativ să ridice semne de întrebare. În opinia operatorilor forma

actuală a propunerii de Regulament favorizează marile companii care nu au sediul în UE. De asemenea, operatorii apreciază că, prin aplicarea prevederilor prevăzute în proiectului de Regulament, obligația de a asigura SEAV la rețele de generație viitoare va deveni, *de facto*, o obligație specifică standard, independentă de circumstanțele naționale, adică inclusiv dacă în anumite state membre ale Uniunii Europene, precum ar fi chiar cazul României, s-ar putea ca aceasta să nu fie necesară. Implementarea art. 18 din proiectul de Regulament UE nu ține cont de nevoile pieței, nu reflectă dezvoltările diferite din statele membre ale Uniunii Europene și nu stimulează investițiile, însă poate conduce la distorsionarea concurenței și la alte consecințe negative neprevăzute. O altă prevedere din propunerea de Regulament cu care operatorii nu sunt de acord o reprezintă interzicerea blocării, încetinirii, degradării sau discriminării unui anumit conținut, aplicații, servicii sau clase. Cu privire la această prevedere operatorii insistă pentru o flexibilitate a managementului traficului și propun eliminarea art.23 din propunerea de Regulament. Referitor la eliminarea taxelor pentru apelurile primite în roaming acestea ar lipsi operatorii de banii necesari pentru modernizarea rețelelor. De asemenea, operatorii telecom susțin faptul că trebuie creat un cadru juridic de reglementare egal între furnizorii de conținut online și furnizorii de comunicații electronice. Prin propunerea de Regulament se impun obligații numai furnizorilor de comunicații electronice, în timp ce furnizorii de conținut online nu au nici un fel de obligații.

Concluzii și poziția comisiei

Dezbateri pe marginea acestei inițiative legislative au avut loc pe parcursul mai multor sedințe. În urma acestor dezbaterilor membrii comisiei au constatat următoarele:

- conform prevederilor din proiectul de regulament, *orice modificare a informațiilor cuprinse în notificare se comunică autorității naționale de reglementare din statul membru de origine în termen de o lună de la modificare*. Termenul de 1 lună este mult prea mare și va duce la scăderea eficienței, consecvenței și coerenței măsurilor propuse de Comisia Europeană;
- în ceea ce privește derogările propuse a fi acordate anumitor furnizori europeni de comunicații electronice de la obligația plății tarifului de monitorizare și a contribuției pentru compensarea costului net, subliniem faptul că nu au fost oferite niciun fel de argumente pentru modul în care au fost stabilite pragurile ce stau la baza acestor excepții (cifră de afaceri anuală aferentă serviciilor de comunicații electronice furnizate în statul membru respectiv mai mare de 0,5 % din cifra de afaceri națională totală din sectorul comunicațiilor electronice pentru plata tarifului de monitorizare, respectiv cifră de afaceri anuală aferentă serviciilor de comunicații electronice furnizate în statul membru respectiv mai mare de 3 % din cifra de afaceri națională totală din sectorul comunicațiilor electronice pentru plata contribuției la fondul de serviciu universal). În plus, sub rezerva neclarităților ce țin de definirea furnizorilor europeni de comunicații electronice și a locului stabilirii acestora, apreciem că, având în vedere valorile

înregistrate pentru piața națională din România, impunerea unor asemenea excepții va face ca numai un număr mic de furnizori europeni să plătească contribuțiile menționate anterior, în timp ce furnizorii naționali vor fi nevoiți să le plătească indiferent dacă îndeplinesc sau nu pragurile precizate mai sus;

- o altă prevedere din proiectul de Regulament vizează suspendarea sau retragerea dreptului de a furniza pe teritoriul unui stat membru gazdă, sancțiuni ce pot fi dispuse numai de către statul membru de origine, la solicitarea statului membru gazdă. O astfel de măsură, nu numai că poate genera o multitudine de probleme operaționale, dar este de natură a genera serioase perturbări ale piețelor naționale de comunicații electronice și disfuncționalități ale mediului concurențial național. Astfel, autoritatea de reglementare din statul de origine va trebui să se pronunțe asupra unor fapte și specificități ale pieței naționale interne a statului membru gazdă pe care nu le cunoaște în amănunt și cu mecanisme interne specifice cu care nu este familiar, neputând avea acces la toate informațiile și instrumentele necesare în fundamentarea deciziei pe care ar trebui să o adopte, în principal ca urmare a limitărilor de ordin lingvistic, al procedurilor de control și monitorizare ale piețelor interne naționale. De asemenea, statul membru gazdă nu va avea nicio posibilitate de atacare a deciziei unei autorități de reglementare dintr-un alt stat membru de a nu impune suspendarea sau retragerea dreptului de a furniza servicii/rețele de comunicații electronice unui furnizor care activează pe piața statului membru de origine. Această măsură va da dreptul autorității de reglementare dintr-un stat membru să ia decizii ce privesc fapte ce au loc și afectează un alt stat membru UE și care vor fi de directă aplicabilitate pe teritoriul acestuia din urmă, având loc un transfer al puterii de decizie a instituțiilor naționale în favoarea altui stat, fără precizarea exactă a modalităților și condițiilor de realizare, precum legislația ce va sta la baza fundamentării deciziei, căile de atac și instanțele competente la care să poată apela persoanele ce se simt prejudiciate de respectiva decizie;
- procedura de aplicare a sancțiunii suspendării sau retragerii dreptului de a furniza servicii de comunicații electronice de către autoritatea de reglementare din statul de origine, în cazul în care un furnizor european de comunicații electronice încalcă în mod repetat obligațiile care îi revin în temeiul legislației dintr-un stat-gazdă pe teritoriul căruia acesta activează, presupune derularea multor etape, ceea ce o poate face să devină anevoioasă și îndelungată, diminuând astfel eficiența respectivei sancțiuni;
- în cazul unui litigiu pe teritoriul statului membru gazdă în care este implicat și un furnizor european, acesta poate solicita statului membru de origine o opinie, statul membru gazdă fiind obligat de a ține cont în cel mai înalt grad de această opinie. Considerăm că intervenția statelor membre de origine ar putea constitui un mijloc de presiune asupra statului membru gazdă.

În urma dezbaterilor care au avut loc membrii Comisiei au hotărât, cu unanimitate de voturi, susținerea obiectivelor proiectului de regulament UE, respectiv finalizarea pieței unice europene a comunicațiilor electronice astfel încât cetățenii și întreprinderile să poată avea acces la

serviciile de comunicații electronice oriunde sunt furnizate în Uniune, fără restricții transfrontaliere sau costuri suplimentare nejustificate, armonizarea normelor privind protecția utilizatorilor finali, mai ales a consumatorilor, inclusiv în privința serviciilor de roaming și adoptarea unui proiect de opinie favorabil.

PREȘEDINTE,

Daniel Vasile Oajdea

A circular official stamp is partially visible, featuring the coat of arms of Romania in the center. The text around the coat of arms includes "COMISIA" at the top and "DEPUTAȚILOR" at the bottom. A handwritten signature in black ink is written over the stamp.

COMISIA PENTRU AFACERI EUROPENE		
INTRARE / IESIRE	775	
ZIUA	LUNA	ANUL
16	10	2013

Parlamentul României
Camera Deputaților

COMISIA PENTRU INDUSTRII ȘI SERVICII

Nr. 4c-3/367/16.10.2013

Către
COMISIA DE AFACERI EUROPENE

PROIECT DE OPINIE

asupra Propunerii de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor măsuri privind piața unică europeană a comunicațiilor electronice și de realizare a unui continent conectat și de modificare a Directivelor 2002/20/CE, 2002/21/CE și 2002/22/CE și a Regulamentelor (CE) nr.1211/2009 și (UE) nr.531/2012

În conformitate cu prevederile art.12, ale Protocolului nr.1 și ale Protocolului nr.2 din Tratatul de la Lisabona, precum și ale art.17 din Hotărârea Camerei Deputaților nr.11/2011 privind procedura de lucru și mecanismul pentru exercitarea controlului parlamentar asupra proiectelor de acte legislative ale Uniunii Europene, în temeiul prevederilor Tratatului de la Lisabona privind rolul parlamentelor naționale, Comisia pentru industrii și servicii a fost sesizată, pentru examinarea fondului, cu *Propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor măsuri privind piața unică europeană a comunicațiilor electronice și de realizare a unui continent conectat și de modificare a Directivelor 2002/20/CE, 2002/21/CE și 2002/22/CE și a Regulamentelor (CE) nr.1211/2009 și (UE) nr.531/2012 [COM(2013)627]*, transmisă cu actul nr.23/E/18.09.2013 [E86-s/2013]

Obiectivul general al inițiativei este să permită finalizarea pieței unice a comunicațiilor electronice. Eliminarea obstacolelor identificate din calea pieței unice, prin vizarea diferitelor tipuri de fragmentare în cadrul unei singure inițiative, va favoriza o concurență sporită și va permite crearea de noi servicii și aplicații inovatoare. Piața unică va permite întreprinderilor să își extindă activitățile, ajungând astfel operatorii europeni să devină mai competitivi la nivel mondial și să atragă noi actori pe piață.

Realizarea unei piețe unice pentru comunicațiile electronice prevede:

- cetățenii și întreprinderile să poată avea acces la serviciile de comunicații electronice oriunde sunt furnizate în Uniune, fără restricții transfrontaliere sau costuri suplimentare;

- întreprinderile care furnizează rețelele și serviciile de comunicații electronice să poată furniza indiferent de locul în care sunt stabilite în Uniunea Europeană și de locul în care clienții lor se află în Uniunea Europeană.

Uniunea este fragmentată în piețe naționale distincte și nu dispune de o piață autentică a serviciilor de comunicații electronice. Normele Uniunii Europene sunt aplicate diferit, ridicând astfel obstacole în calea accesului, îngreunând furnizarea de către operatori a serviciilor transfrontaliere și crescând costurile aferente suportate de aceștia.

Fragmentarea nu afectează doar acest sector, ci multe alte sectoare precum transporturile și furnizorii de servicii transfrontaliere (comerțul, turismul, serviciile financiare).

Operatorii europeni nu pot beneficia suficient de economiile de scară și de noile posibilități de creștere. Ei nu exploatează integral posibilitățile oferite de internet. În același timp, consumatorii au la dispoziție mai puține opțiuni, servicii de o calitate mai puțin inovatoare și continuă să plătească tarife ridicate pentru apelurile internaționale sau pentru comunicațiile de date și de voce atunci când călătoresc pe teritoriul Uniunii.

Cadrul de reglementare actual nu a fost în măsură să realizeze integral obiectivul de instituire a unei piețe unice a comunicațiilor electronice diferențele dintre normele naționale creează obstacole pentru furnizarea și achiziționarea de servicii la nivel transfrontalier, limitând astfel libertatea de a furniza comunicații electronice garantată în legislația Uniunii Europene. Această situație are un efect direct asupra funcționării pieței interne. Statele membre nu au nici competența și nici nu sunt motivate să modifice structura de reglementare actuală.

Pentru a remedia actuala fragmentare sunt necesare măsuri la nivelul Uniunii Europene, constând în eliminarea blocajelor identificate și crearea posibilității ca operatorii să beneficieze de un cadru de reglementare coerent și de inputuri comune, în vederea furnizării de servicii la nivelul întregii Uniuni.

Măsurile la nivelul Uniunii Europene ar conduse, de asemenea, la reducerea sarcinii administrative și de reglementare, la asigurarea consecventă a unui nivel înalt de protecție a consumatorilor, cu efect de stimulare a încrederii, precum și la o mai mare varietate a opțiunilor aflate la dispoziția utilizatorilor.

Măsurile vor permite realizarea dublului obiectiv al pieței unice, și anume libertatea de furnizare și libertatea de consum al serviciilor de comunicații electronice. În același timp, deoarece cadrul de reglementare existent este lăsat în mare măsură neatins, inclusiv în ceea ce privește modul de supraveghere a piețelor de către autoritățile naționale de reglementare, se evită perturbarea operațiunilor furnizorilor care ar alege să își limiteze activitatea la nivel național.

Din punct de vedere al protecției consumatorilor, respectiv capitolul IV (respectiv art.21 – 29), precum și capitolul V (art.30) privitor la facilitatea de a se schimba furnizorul de servicii au o importanță vitală, ele reprezentând:

- eliminarea restricțiilor și discriminării (art.21);

- rezolvarea disputelor transfrontaliere (art.22);
- libertatea de a furniza acces la un internet deschis și la un management rezonabil al traficului (art.23);
- asigurarea calității service – ului (art.24);
- transparență în furnizarea de informații: nume, adresă, tarife, calitatea service – ului oferit, etc. (art.25);
- cerințe de informare în faza precontractuală și contractuală (art.26);
- controlul consumului pentru a se evita facturile supraîncărcate (art.27);
- dreptul de a se retrage din contract după 6 luni (art.28);
- oferte combinate (art.29);
- portabilitatea numerelor de telefon (art.30).

În aceste condiții nu înțelegem de ce regulamentul intră în vigoare în termen de 20 de zile de la data publicării cu excepția capitolului IV și capitolului V care intră în vigoare peste 2 ani.

Se creează un dezechilibru între furnizori și consumatori, în sensul că furnizării se vor bucura de toate avantajele oferite de piața unică prin intermediul acestui regulament, respectiv societățile care furnizează rețele și servicii de comunicații să le poată furniza oriunde sunt stabilite ele sau clienții lor în cadrul Uniunii Europene, în timp ce consumatorii nu vor vedea avantajele decât peste 2 ani.

Înțelegem că este necesară o perioadă de pregătire pentru operatorii economici dar 2 ani este prea mult. Considerăm suficiente 6 luni.

În plus considerăm că prevederile articolului 25 și articolului 26 referitoare la obligația de informare a consumatorilor, articolul 28 referitor la dreptul de retragere și articolul 30 la dreptul de a-și schimba operatorul și a-și păstra numărul de telefon se poate aplica imediat și trebuie eliminate de la excepțiile prevăzute de articolul 40 pct.2.

Membrii Comisiei au dezbătut inițiativa legislativă în ședința din 15 octombrie 2013.

Din numărul total de 34 membri ai Comisiei, au participat la ședință 30 deputați.

În urma dezbaterii, membrii Comisiei au hotărât, cu unanimitate de voturi, să aprobe un proiect de opinie favorabil asupra acestei inițiative legislative.

Vicepreședinte,

Dumitru Chirita

Consilier parlamentar,
Isabela Patricia Robe

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
Comisia pentru Afaceri Europene

București, 20.11.2013
Nr. 4c-19/1897

NOTĂ DE INFORMARE

privind controlul conformării cu principiul subsidiarității al
Propunerii de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului
de modificare a Directivei 2009/138/CE privind accesul la activitate și desfășurarea
activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II)
în ceea ce privește data de transpunere și data de aplicare,
precum și data de abrogare a anumitor directive,
COM(2013) 680

În baza Hotărârii Camerei Deputaților nr. 11/2011 privind procedura de lucru și mecanismul decizional pentru exercitarea controlului parlamentar asupra proiectelor de acte legislative ale Uniunii Europene în temeiul Tratatului de la Lisabona privind rolul parlamentelor naționale, Comisia pentru afaceri europene a fost sesizată pentru verificarea conformării cu principiul subsidiarității al Propunerii de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2009/138/CE privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) în ceea ce privește data de transpunere și data de aplicare, precum și data de abrogare a anumitor directive, BPI-248/E-s/07.10.2013.

Având în vedere documentul rezultat din dezbaterile ședinței Comisiei pentru buget, finanțe și bănci din data de 29.10.2013, din care rezultă că inițiativa legislativă europeană respectă principiul subsidiarității,

Având în vedere Fișa de informare transmisă de Direcția pentru Uniunea Europeană a Camerei Deputaților, din care rezultă că nu sunt indicii privind încălcarea principiului subsidiarității,

Comisia pentru afaceri europene:

1. Constată că sunt îndeplinite condițiile stabilite prin Tratat ca propunerea să facă obiectul controlului parlamentar al subsidiarității: are caracter legislativ și aparține categoriei competențelor care nu sunt exclusive Uniunii Europene, în sensul art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (2) TUE și respectiv art. 2 alin. (6) TFUE;
2. Acceptă validitatea temeiului juridic invocat de autor, respectiv art. 53 alineatul (1) și art. 62 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;

3. Ia act de conținutul Directivei 2009/138/CE (Solvabilitate II), care prevede un sistem modern, bazat pe riscuri, de reglementare și de supraveghere a întreprinderilor de asigurare și reasigurare europene, sistem care este esențial pentru a garanta siguranța și soliditatea asigurărilor;

4. Ia act de conținutul Directivei 2012/23/UE, care amână data abrogării directivelor existente în domeniul asigurărilor și reasigurărilor până la data de 1 ianuarie 2014;

5. Constată că propunerea de Directivă în discuție nu modifică substanța legislației europene în vigoare, ci urmărește numai modificarea/prelungirea unor date referitoare la transpunerea, aplicarea și abrogarea unor Directive în materia asigurărilor și reasigurărilor astfel:

- prelungește până la 31 ianuarie 2015 data de transpunere din Directiva 2009/138/CE, expirată la 30 iunie 2013, pentru a se evita impunerea unor obligații legislative împovărătoare în exces pentru statele membre;
- amână datele inițiale de transpunere (31 octombrie 2013) și de aplicare (1 noiembrie 2012) a pachetului Solvabilitate II, extinse ulterior prin Directiva 2012/23/UE până la 30 iunie 2013, respectiv 1 ianuarie 2014;
- prelungește data primei aplicări a pachetului Solvabilitate II până la 1 ianuarie 2016, pentru a asigura o tranziție lină la noul regim instituit prin Tratatul de la Lisabona.

6. Salută acordarea unei anumite perioade de pregătire pentru autoritățile de supraveghere și întreprinderile de asigurare și reasigurare, pentru aplicarea noii arhitecturi de supraveghere;

7. Consideră necesară adoptarea acestei propuneri legislative în regim de urgență, pentru a preveni apariția unui vid legislativ după data de 1 ianuarie 2014;

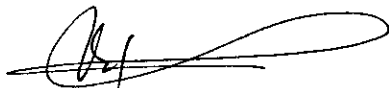
8. Constată că obiectivele propunerii pot fi atinse doar prin intermediul unei acțiuni la nivelul Uniunii, fiind vorba de modificarea unui act al legislației UE în vigoare.

Comisia pentru afaceri europene a Camerei Deputaților s-a întrunit în ședință în data de 19 noiembrie 2013, fiind prezenți 14 membri din totalul de 26 de membri.

Față de cele de mai sus, Comisia pentru afaceri europene admite în unanimitate că obiectivele propunerii dezbătute pot fi realizate doar la nivelul Uniunii. Prin urmare, propunerea îndeplinește condițiile prevăzute la art. 4, aliniatul (2), art. 5, din Tratatul privind Uniunea Europeană, precum și în Protocolul nr. 1 și nr. 2 anexate TUE, fiind **conformă cu principiul subsidiarității**.

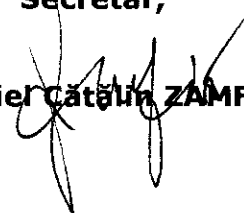
Președinte,

Relu FENECHIU

Secretar,

Daniel Cătălin ZAMFIR

Red.: GN

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
Comisia pentru Afaceri Europene

București, 12.11.2013
Nr. 4c-19 / 274

NOTĂ DE INFORMARE

privind controlul conformării cu principiul subsidiarității al
Propunerii de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului
de modificare a Regulamentului (CE) nr. 718/1999 al Consiliului
privind politica capacității flotei Comunității cu scopul de a promova
transportul pe căile navigabile interioare,

COM(2013) 621

În baza Hotărârii Camerei Deputaților nr. 11/2011 privind procedura de lucru și mecanismul decizional pentru exercitarea controlului parlamentar asupra proiectelor de acte legislative ale Uniunii Europene în temeiul Tratatului de la Lisabona privind rolul parlamentelor naționale, Comisia pentru afaceri europene a fost sesizată pentru verificarea conformării cu principiul subsidiarității al Propunerii de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 718/1999 al Consiliului privind politica capacității flotei Comunității cu scopul de a promova transportul pe căile navigabile interioare, BPI-244/E-s/30.09.2013.

Având în vedere documentul rezultat din dezbaterile ședinței Comisiei pentru industrii și servicii din data de 23.10.2013, din care rezultă că inițiativa legislativă europeană respectă principiul subsidiarității,

Având în vedere Fișa de informare transmisă de Direcția pentru Uniunea Europeană a Camerei Deputaților, din care rezultă că nu sunt indicii privind încălcarea principiului subsidiarității,

Având în vedere Nota Direcției Piață internă și politici sectoriale din cadrul Ministerului afacerilor externe, prin care se arată că se respectă principiul subsidiarității,

Comisia pentru afaceri europene:

1. Constată că propunerea are caracter legislativ și aparține categoriei competențelor care nu sunt exclusive Uniunii Europene, în sensul art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (2) TUE și respectiv art. 2 alin. (6) TFUE, fiind astfel îndeplinite condițiile stabilite prin Tratat ca propunerea să facă obiectul controlului parlamentar al subsidiarității;

2. Acceptă validitatea temeiului juridic invocat de autor, respectiv art. 91 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene care prevede stabilirea de către Parlamentul European și Consiliu a unor norme comune, condiții și măsuri care să permită îmbunătățirea siguranței transporturilor naționale și internaționale;

3. Constată că măsurile legate de modernizarea flotei Uniunii Europene menționate în articolul 8 din Regulamentului (CE) nr. 718/1999 sunt restrictive, vizând doar aspecte sociale, fără a fi prevăzute alte măsuri pentru:

- crearea unui context favorabil inovării și mediului,
- consolidarea organizațiilor din UE reprezentative în sectorul transporturilor pe căi navigabile interioare,
- instituirea unor programe de formare sau reconversie profesională pentru personalul necalificat sau care părăsește sectorul,
- încurajarea inovării pentru nave și a adaptării acestora la progresele tehnice legate de mediu;

4. Subliniază că domeniul de aplicare limitat al articolului 8 din Regulamentului (CE) nr. 718/1999 a constituit o barieră în calea utilizării fondurilor de rezervă constituite doar din contribuțiile financiare ale sectorului transportului pe căi navigabile interioare. Aceste fonduri nu au putut fi utilizate niciodată.

5. Consideră necesară încurajarea unui transport nepoluant, ieftin și sigur cum este transportul pe căi navigabile interioare și salută inițiativa Comisiei în acest sens;

Comisia pentru afaceri europene a Camerei Deputaților s-a întrunit în ședință în data de 12 noiembrie 2013, fiind prezenți 14 membri din totalul de 26 de membri.

Față de cele de mai sus, Comisia pentru afaceri europene admite în unanimitate că obiectivele propunerii dezbătute pot fi realizate doar la nivelul Uniunii. Prin urmare, propunerea îndeplinește condițiile prevăzute la art. 4, alineatul (2), art. 5, din Tratatul privind Uniunea Europeană, precum și în Protocolul nr. 1 și nr. 2 anexate TUE, fiind **conformă cu principiul subsidiarității**.

Președinte,

Relu FENECHIU

Secretar,

Daniel Cătălin ZAMFIR

Red.: GN

Parlamentul României
Camera Deputaților
Comisia pentru afaceri europene

București, 20 noiembrie 2013
Nr. 4c-19 / 896

NOTĂ DE INFORMARE

**privind conformarea cu principiul subsidiarității a Propunerii de regulament al
Parlamentului European și al Consiliului privind comisioanele interbancare pentru
operațiunile de plată pe bază de card - COM(2013) 550**

În conformitate cu Hotărârea Camerei Deputaților nr. 11/2011 privind procedura de lucru și mecanismul decizional pentru exercitarea controlului parlamentar asupra proiectelor de acte legislative ale Uniunii Europene, în temeiul Tratatului de la Lisabona privind rolul parlamentelor naționale, Comisia pentru afaceri europene a fost sesizată pentru verificarea conformării cu principiul subsidiarității a Propunerii de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind comisioanele interbancare pentru operațiunile de plată pe bază de card - COM(2013) 550.

- A. Văzând punctul de vedere al Comisiei pentru industrii și servicii, consemnat în documentul adoptat la data de 24 octombrie 2013;
- B. Văzând punctul de vedere al Comisiei pentru tehnologia informației și comunicațiilor consemnat în documentul adoptat la data de 5 noiembrie 2013;
- C. Având în vedere Nota Direcției afaceri generale, financiare, interne și justiție din Ministerul afacerilor externe, din 23 septembrie 2013;
- D. Având în vedere informațiile prezentate în Fișa de informare din 25 octombrie 2013, elaborată de către Direcția pentru Uniunea Europeană - Departamentul pentru studii parlamentare și politici UE al Camerei Deputaților;
- E. Având în vedere documentele de lucru ale serviciilor Comisiei Europene SWD(2013) 288 și SWD(2013) 289;
- F. Având în vedere informațiile disponibile la această dată, pe pagina electronică a platformei de schimb de informații interparlamentare, IPEX, unde nu se înregistrează niciun aviz motivat din totalul celorlalte 13 camere parlamentare care examinează propunerea de directivă;
- G. Având în vedere punctele de vedere exprimate de reprezentanții Băncii Naționale a României, prezenți la lucrări;
- H. Având în vedere informațiile transmise de reprezentantul Camerei Deputaților pe lângă Parlamentul European, în legătură cu un proiect de Rezoluție al Comisiei pentru afaceri europene din Senatul Franței, propunând adoptarea unui aviz motivat;

Comisia pentru afaceri europene:

1. Constată că sunt îndeplinite condițiile stabilite prin Tratat ca propunerea să facă obiectul controlului parlamentar al subsidiarității: are caracter legislativ și aparține categoriei competențelor care nu sunt exclusive Uniunii Europene, în sensul art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (2) TUE și respectiv art. 2 alin. (6) TFUE;
2. Apreciază că autorul propunerii a și-a îndeplinit obligațiile conform prevederilor tratatelor, privind consultarea prealabilă, evaluarea impactului și motivarea acțiunii de a reglementa;
3. Acceptă, împreună cu cele două comisii sectoriale, validitatea temeiului juridic invocat de autor, respectiv articolul 114 alin. (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;
4. Ia act că propunerea face parte din inițiativele menite să pună în aplicare Agenda digitală, parte la rândul său, a Strategiei Europa 2020 și se adaugă unui pachet mai larg de măsuri legislative privind serviciile de plată, urmând să completeze și să actualizeze cadrul juridic existent; consideră că propunerea este coerentă cu agenda digitală, în particular cu obiectivul creării unei piețe unice digitale;
5. Ia act și subscris la argumentele Comisiei pentru tehnologia informației și comunicațiilor, în legătură cu validitatea argumentelor invocate de Comisia Europeană pentru justificarea necesității reglementării, în special următoarele:
 - aproape toți titularii de conturi din UE dețin un card de debit și 40 % dintre aceștia dețin și un card de credit, iar 34 % dintre cetățenii UE fac deja cumpărături pe internet; sectorul turistic realizează cea mai mare parte a vânzărilor pe internet;
 - piața UE pentru plățile efectuate cu cardul, pe internet și de pe telefonul mobil este fragmentată și se confruntă cu provocări precum costurile divergente ale plăților care sunt suportate de consumatori și comercianți, diferențele dintre infrastructurile tehnice sau incapacitatea furnizorilor de servicii de plată de a ajunge la un acord în ceea ce privește punerea în aplicare a unor standarde tehnice comune, care o împiedică să se dezvolte și încetinesc potențialului de creștere al UE;
 - în timp ce plățile cu cardul devin din ce în ce mai răspândite, modelul de afaceri bazat pe „comisioane interbancare” este încă predominant și promovează comisioane ridicate care se răsfrâng asupra costurilor suportate de comercianții cu amănuntul și, în cele din urmă, asupra prețurilor pentru consumatori; acest model împiedică, de asemenea, apariția unor noi operatori;
 - taxele suplimentare impuse de unii comercianți pentru plata cu cardul cresc costurile comercianților cu amănuntul; introducând niveluri maxime ale comisioanelor interbancare pentru operațiunile realizate pe bază de carduri de debit și de credit de consum și interzicând suprataxele, costurile comercianților cu amănuntul pentru operațiunile de plată cu cardul vor fi reduse considerabil, iar suprataxele nu vor mai fi justificate;
6. Ia act că membrii Comisiei pentru tehnologia informației și comunicațiilor au admis că propunerea de regulament respectă principiul subsidiarității;
7. Ia act și subscris la argumentele Comisiei pentru industrii și servicii, care:

- a admis că prin natura sa, o piață integrată a plăților, bazată pe rețele care depășesc frontierele naționale, necesită o abordare la nivelul Uniunii, întrucât principiile, normele, procesele și standardele aplicabile trebuie să fie coerente în toate statele membre în scopul asigurării securității juridice și a unor condiții de concurență echitabile pentru toți participanții de pe piață;
 - consideră că se oferă posibilități sporite de intrare pe piață a unor actori paneuropeni, precum și pentru creșterea inovării și îmbunătățirea capacității sistemelor naționale de carduri, ieftinirea cardurilor;
 - consideră că se oferă oportunități comercianților cu amănuntul și prestatorilor de servicii de plată;
 - apreciază că concurența efectivă pe piața plăților cu cardul și a plăților pe bază de card poate contribui la o diversificarea ofertei prestatorilor de servicii de plată, la costuri mai mici pentru comercianții cu amănuntul și pentru consumatori; economiile de costuri ar trebui să fie transferate de către comercianți, consumatorilor prin reducerea prețurilor de vânzare cu amănuntul;
 - apreciază că comisioanele interbancare ca atare, precum și nivelurile foarte diferite ale acestora constituie un obstacol în calea integrării pieței și a concurenței efective, provocând numeroase dezavantaje;
8. Ia act că membrii Comisiei pentru industrii și servicii au admis că propunerea de directivă respectă principiul subsidiarității;
9. Ia act de punctele de vedere exprimate de reprezentanții Băncii Naționale a României, favorabile propunerii și atestând respectarea principiului subsidiarității, precum și de preferințele legate de calendarul de aplicare;
10. Ia act de argumentele Comisiei pentru afaceri europene din Senatul francez, care propune adoptarea unui aviz motivat, din motivele următoare:
- Comisia Europeană nu a reușit să ofere suficiente informații cu privire la datele brute privind piața cardurilor europene și la consecințele propunerii în discuție;
 - încă nu au fost comunicate studii privind costul comparat al plăților în numerar și cu card la nivelul Uniunii Europene;
 - Comisia Europeană subliniază situațiile diferite ale piețelor naționale de carduri din cadrul Uniunii, dar nu produce dovezi suficiente asupra impactului benefic al unui plafon uniform pentru comisioanele interbancare.

Nu subscrie la aceste argumente, întrucât datele și analizele puse la dispoziție de către Comisia Europeană sunt relevante și cuprinzătoare, fiind prezentate în mai multe etape, începând cu Cartea verde a Comisiei din 11 ianuarie 2012, intitulată „Către o piață europeană integrată a plăților efectuate cu cardul, pe internet și de pe telefonul mobil” (COM(2011)0941), consultarea publică organizată de Comisie între 11 ianuarie 2012 și 11 aprilie 2012 cu privire la Cartea verde, Comunicarea Comisiei din 11 ianuarie 2012, intitulată „Un cadru coerent pentru creșterea încrederii în piața unică digitală a comerțului electronic și a serviciilor online” (COM(2011)0942), documentul de informare din martie 2012 referitor la aplicarea normelor de concurență în sectorul plăților, elaborat de subgrupul pentru bănci și plăți din cadrul Rețelei europene în domeniul concurenței, documentele de lucru ale serviciilor Comisiei Europene SWD(2013) 288 și SWD(2013) 289, dar și faptul că autoritatea franceză în domeniul concurenței a conferit un caracter obligatoriu angajamentelor asumate de *Groupement des*

Cartes Bancaires - sistemul național de carduri - la 7 iulie 2011, de a se reduce comisioanele interbancare la niveluri echivalente celor acceptate de Visa și MasterCard pentru operațiunile transfrontaliere.

11. Recunoaște că realizarea unei piețe interne pe deplin funcționale în domeniul cardurilor de plată a fost împiedicată de aplicarea pe scară largă a anumitor reguli și practici comerciale restrictive;
12. Subliniază contribuția importantă pe care plățile electronice și plățile prin telefonul mobil o au în cadrul luptei pentru combaterea economiei gri și, în special, a evaziunii fiscale;
13. Susține limitarea aplicării „regulii privind acceptarea tuturor cardurilor”, în condițiile în care se vor interzice discriminările în funcție de banca emitentă sau de proveniența deținătorului de card, sau între cardurile care aplică același nivel al comisioanelor interbancare;
14. Recunoaște că aceste restricții generează printre altele, și o lipsă de informare a consumatorilor și a comercianților cu amănuntul cu privire la costurile și la stabilirea prețurilor aferente operațiunilor, ceea ce reduce rezultatele pieței sub nivelul optim;
15. Salută efortul de a se asigura o mai mare transparență și o mai bună informare a consumatorului cu privire la suprataxele și taxele suplimentare pentru diversele metode de plată, dat fiind faptul că comercianții includ adesea costurile tranzacției în prețurile produselor și serviciilor lor;
16. Accentuează importanța organizării unor campanii de informare la nivel european, în scopul sensibilizării consumatorilor cu privire la opțiunile disponibile pe piață și la condițiile și cerințele pentru plăți electronice sigure;
17. Salută măsurile menite să pună capăt practicii frecvente de discriminare a consumatorilor europeni, ale căror plăți pentru tranzacțiile electronice transfrontaliere nu sunt acceptate din cauza provenienței acestora;
18. Susține interzicerea aplicării oricărei reguli i-ar împiedica sau i-ar descuraja pe comercianți să își orienteze clienții către instrumente de plată mai eficiente, sau să divulge clienților lor taxele pe care le plătesc acceptanților de servicii de plată;
19. Consideră că încrederea consumatorilor reprezintă un factor esențial și că ar trebui să se asigure un nivel ridicat de securitate ca garanție împotriva riscului de fraudă și pentru a proteja datele sensibile și cu caracter personal ale consumatorilor;
20. Consideră că responsabilitatea finală pentru măsurile de securitate asociate diferitelor metode de plată nu poate reveni clienților, că aceștia ar trebui să fie informați asupra precauțiilor în materie de securitate, iar instituțiile financiare ar trebui să-și asume responsabilitatea pentru costurile legate de fraude, cu excepția cazului în care sunt generate de client;
21. Recunoaște că nu poate fi exclus cu certitudine un impact negativ asupra prestatorilor de servicii de plată și a băncilor existente deja pe piață, dar crede că sporirea volumului operațiunilor efectuate cu cardul și economiile realizate în ceea ce privește gestionarea de

numerar ar putea oferi băncilor cel puțin o compensare parțială a eventualelor pierderi provocate de plafonarea comisioanelor interbancare;

22. Recomandă Comisiei Europene să examineze posibilitatea de a completa propunerea de regulament cu prevederi care să exonereze cetățenii europeni cu venituri reduse, de plata comisioanelor legate de operațiunile cu carduri bancare;
23. Recomandă aplicarea principiului transparenței, promovat de altfel în propunerea de regulament, inclusiv pe calea unei informări cuprinzătoare a consumatorului, prin afișarea costurilor operațiunii atât în cazul retragerilor de numerar, cât și în cazul plăților cu cardul la comercianți, atât înainte de efectuarea plății, pe ecranul ATM sau POS cât și după efectuarea plății, pe chitanță;
24. Constată că aspectele trans-naționale sunt evidente și acceptă argumentele Comisiei privind necesitatea acțiunii la nivelul Uniunii, întrucât obiectivele acțiunii europene pot fi realizate, astfel, în mod superior față de acțiunea națională din fiecare stat membru;
25. Constată validitatea și suficiența argumentării utilității propunerii, atât din perspectiva criteriului insuficienței acțiunii naționale, cât și din perspectiva criteriului valorii adăugate.

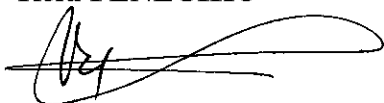
Pentru motivele de mai sus, Comisia pentru afaceri europene, întrunită în ședință la data de 20 noiembrie 2013, în prezența a 14 dintre cei 26 de membri, a admis că obiectivele propunerii de regulament nu pot fi realizate decât sub forma unor norme comune la nivelul Uniunii și că noile prevederi conferă valoare adăugată acțiunii Uniunii Europene, astfel încât propunerea îndeplinește condițiile prevăzute la art. 4, aliniatul (2), art. 5, din Tratatul privind Uniunea Europeană, precum și în Protocolul nr. 1 și nr. 2 anexate TUE și a hotărât că **propunerea de Regulament este conformă cu principiul subsidiarității.**

Propune informarea instituțiilor Uniunii Europene, Guvernului României și Băncii Naționale a României asupra observațiilor și recomandărilor sale, ca o contribuție la procesul de redactare a formei finale a actului.

Propune în același timp, transmiterea observațiilor și concluziilor sale, Comisiei Europene, în cadrul dialogului informal propus de Comisia Europeană în Comunicarea "Furnizând Rezultate pentru Europa", COM (2006) 211.

Președinte,

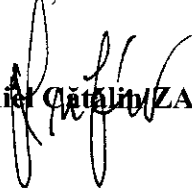
Relu FENECHIU

Redactat: DM

Secretar,

Daniel Cătălin ZAMFIR

Parlamentul României
Camera Deputaților
Comisia pentru afaceri europene

București, 20 noiembrie 2013
Nr. 4c-19 / 895

NOTĂ DE INFORMARE

privind conformarea cu principiul subsidiarității a Propunerii de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 2002/65/CE, 2013/36/UE și 2009/110/CE și de abrogare a Directivei 2007/64/CE - COM(2013) 547

În conformitate cu Hotărârea Camerei Deputaților nr. 11/2011 privind procedura de lucru și mecanismul decizional pentru exercitarea controlului parlamentar asupra proiectelor de acte legislative ale Uniunii Europene, în temeiul Tratatului de la Lisabona privind rolul parlamentelor naționale, Comisia pentru afaceri europene a fost sesizată pentru verificarea conformării cu principiul subsidiarității a Propunerii de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 2002/65/CE, 2013/36/UE și 2009/110/CE și de abrogare a Directivei 2007/64/CE - COM(2013) 547.

- A. Văzând punctul de vedere al Comisiei pentru industrii și servicii, consemnat în documentul adoptat la data de 24 octombrie 2013;
- B. Văzând punctul de vedere al Comisiei pentru tehnologia informației și comunicațiilor, consemnat în documentul adoptat la data de 5 noiembrie 2013;
- C. Având în vedere Nota Direcției afaceri generale, financiare, interne și justiție din Ministerul afacerilor externe, din 11 septembrie 2013;
- D. Având în vedere informațiile prezentate în Fișa de informare din 25 octombrie 2013, elaborată de către Direcția pentru Uniunea Europeană - Departamentul pentru studii parlamentare și politici UE al Camerei Deputaților;
- E. Având în vedere documentele de lucru ale serviciilor Comisiei Europene SWD(2013) 282 SWD(2013) 288 și SWD(2013) 289;
- F. Având în vedere informațiile disponibile la această dată, pe pagina electronică a platformei de schimb de informații interparlamentare, IPEX, unde nu se înregistrează niciun aviz motivat din totalul celorlalte 13 camere parlamentare care examinează propunerea de directivă;
- G. Având în vedere punctele de vedere exprimate de reprezentanții Băncii Naționale a României, prezenți la lucrări;

Comisia pentru afaceri europene:

1. Constată că sunt îndeplinite condițiile stabilite prin Tratat ca propunerea să facă obiectul controlului parlamentar al subsidiarității: are caracter legislativ și aparține categoriei competențelor care nu sunt exclusive Uniunii Europene, în sensul art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (2) TUE și respectiv art. 2 alin. (6) TFUE;
2. Apreciază că autorul propunerii a și-a îndeplinit obligațiile conform prevederilor tratatelor, privind consultarea prealabilă, evaluarea impactului și motivarea acțiunii de a reglementa;
3. Acceptă, împreună cu cele două comisii sectoriale, validitatea temeiului juridic invocat de autor, respectiv articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;
4. Ia act că propunerea face parte din inițiativele menite să pună în aplicare Agenda digitală, parte la rândul său, a Strategiei Europa 2020 și se adaugă unui pachet mai larg de măsuri legislative privind serviciile de plată, urmând să completeze și să actualizeze cadrul juridic existent; consideră că propunerea este coerentă cu agenda digitală, în particular cu obiectivul creării unei piețe unice digitale;
5. Ia act și subscie la argumentele Comisiei pentru tehnologia informației și comunicațiilor, în legătură cu validitatea argumentelor invocate de Comisia Europeană pentru justificarea necesității reglementării, în special următoarele:
 - o piață UE integrată pentru plățile electronice de retail contribuie la creșterea concurenței între prestatorii de servicii de plată, oferă mai multe posibilități de inovare și de securitate pentru utilizatorii de servicii de plată, în special pentru consumatori;
 - plățile efectuate cu cardul, pe internet și de pe telefonul mobil sunt încă fragmentate de la o țară la alta;
 - plățile efectuate cu cardul, pe internet și de pe telefonul mobil sunt afectate, din anumite puncte de vedere și într-o măsură diferită, de lipsa standardizării și a interoperabilității între diferite soluții, în special la nivel transfrontalier;
 - interoperabilitatea între diversele sisteme pe baza unor standarde comune este absolut necesară pentru a maximiza legăturile dintre plătitori, beneficiarii plăților și prestatorii de servicii de plată;
 - de la adoptarea DSP în 2007, au apărut noi servicii în domeniul plăților pe internet, cum ar fi prestatorii părți terțe care fac posibilă inițierea de plăți prin intermediul serviciilor bancare online, de obicei mai ieftine pentru comercianți și accesibile pentru numeroși consumatori care nu dețin carduri de credit;
 - criteriile DSP privind derogările au un caracter mult prea general sau depășit în raport cu evoluțiile pieței, fiind interpretate de către statele membre în mod diferit, astfel încât anumite derogări conduc la diferențe considerabile în ceea ce privește interpretarea și aplicarea legislației, în special, în cazul derogărilor prevăzute în pentru agenții comerciale, rețelele limitate, operațiunile de plată inițiate prin intermediul unui dispozitiv de telecomunicații și furnizorii de ATM-uri independente;

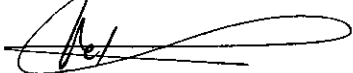
- se elimină lacunele privind domeniul de aplicare al DSP privind plățile în care una dintre părți este localizată în afara Spațiului Economic European, precum și de plățile efectuate în alte monede naționale decât cele din cadrul UE;
 - se limitează riscul provocat de accesul părților terțe la informațiile consumatorilor care utilizează servicii bancare online;
6. Se asociază la susținerea de către Comisia pentru tehnologia informației și comunicațiilor a îmbunătățirilor pieței plăților din UE, pentru facilitarea și securizarea serviciilor de plată pe internet, cu un cost scăzut prin includerea în domeniul de aplicare a serviciilor de inițiere a plății, pentru sporirea protecției consumatorilor împotriva fraudei, a eventualelor abuzuri și a incidentelor de plată;
 7. Ia act că membrii Comisiei pentru tehnologia informației și comunicațiilor au admis că propunerea de directivă respectă principiul subsidiarității;
 8. Ia act și subscie la argumentele Comisiei pentru industrii și servicii, care a admis că o continuare a integrării devine tot mai importantă pe măsură ce în întreaga lume are loc o tranziție de la comerțul fizic către o economie digitală, că noua inițiativă valorifică avantajele pieței unice a Uniunii Europene, în beneficiul consumatorilor, comercianților și altor actori de pe piață și că printre beneficiile pieței integrate se numără o concurență mai mare între prestatorii de servicii de plată, precum și mai multe posibilități de alegere, mai multă inovare și o mai mare securitate pentru utilizatorii de servicii de plată, în special pentru consumatori;
 9. Ia act că membrii Comisiei pentru industrii și servicii au admis că propunerea de directivă respectă principiul subsidiarității;
 10. Ia act de punctele de vedere exprimate de reprezentanții Băncii Naționale a României, favorabile propunerii și atestând respectarea principiului subsidiarității;
 11. Ia act că propunerea de directivă conține câteva adaptări ale directivei anterioare contribuind astfel la continuarea dezvoltării pieței plăților electronice la nivelul UE, astfel că acțiunea UE reprezintă doar actualizare și completarea a cadrului existent privind serviciile de plată;
 12. Susține modificările dedicate protecției consumatorilor, promovarea creșterii prin dezvoltarea generației următoare de servicii de plată și simplificare a structurii reglementării;
 13. Recunoaște că propunerea poate promova inovarea tehnologică și va contribui la stimularea creșterii și la crearea de noi locuri de muncă, în special în domeniile comerțului electronic și al comerțului cu ajutorul dispozitivelor mobile, favorizând creșterea competitivității UE la nivel mondial;
 14. Salută optimizarea cerințelor privind protejarea fondurilor, în particular prin reducerea posibilității de care beneficiază statele membre în prezent de a limita cerințele în materie de protejare a fondurilor și de a reduce numărul de metode posibile de protejare a fondurilor și consideră că această măsură va contribui la asigurarea unui mediu concurențial echitabil și a ameliorării securității juridice;

15. Salută formarea unui punct electronic unic de acces care va putea să contribuie la creșterea transparenței instituțiilor de plată autorizate și înregistrate, permițând interconectarea registrelor publice naționale la nivelul Uniunii;
16. Admite plasarea în competența Autorității Bancare Europene emiterea de orientări și proiecte de standarde tehnice de reglementare în diverse domenii;
17. Constată că aspectele trans-naționale sunt evidente și acceptă argumentele Comisiei privind necesitatea acțiunii la nivelul Uniunii, întrucât obiectivele acțiunii europene pot fi realizate, astfel, în mod superior față de acțiunea națională din fiecare stat membru;
18. Constată validitatea și suficiența argumentării utilității propunerii, atât din perspectiva criteriului insuficienței acțiunii naționale, cât și din perspectiva criteriului valorii adăugate;
19. Remarcă marja de apreciere destul de mare în privința modului de transpunere a acestor obligații în dreptul național, cum ar fi, spre exemplu, noile dispoziții referitoare la securitate;
20. La fel ca și celelalte comisii care au participat la procesul de examinare, crede că prin natura sa, o piață integrată a plăților bazată pe rețele care depășesc frontierele naționale, necesită o abordare la nivelul Uniunii, întrucât principiile, normele, procesele și standardele aplicabile trebuie să fie coerente în toate statele membre în scopul asigurării securității juridice și a unor condiții de concurență echitabile pentru toți participanții de pe piață.

Pentru motivele de mai sus, Comisia pentru afaceri europene, întrunită în ședință la data de 20 noiembrie 2013, în prezența a 14 dintre cei 26 de membri, a admis că obiectivele propunerii nu pot fi realizate decât sub forma unor norme comune la nivelul Uniunii și că noile prevederi conferă valoare adăugată acțiunii Uniunii Europene, astfel încât propunerea îndeplinește condițiile prevăzute la art. 4, aliniatul (2), art. 5, din Tratatul privind Uniunea Europeană, precum și în Protocolul nr. 1 și nr. 2 anexate TUE și a hotărât că **propunerea de Regulament este conformă cu principiul subsidiarității.**

Președinte,

Relu FENECHIU

Secretar,

Daniel Cătălin ZAMFIR

Redactat: DM